

Република Србија
ТУЖИЛАШТВО ЗА
ОРГАНИЗОВАНИ КРИМИНАЛ
КТ-7/11
09.12.2011.године
Београд
Устаничка улица бр. 29
СИ/ПЋ

**ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ
Београд**

На основу чл. 46 ст. 2 тач. 3 и чл. 504а Законика о кривичном поступку и чл. 2, чл. 3 ст. 1, чл. 4 ст. 1 и чл. 6 ст. 1 Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела, подижем

ОПТУЖНИЦУ

против:

1. **ШАРИЋ ДАРКА,**
2. **СТОЈИЉКОВИЋ БОБАНА,** зв. Ђура,
3. **СТАНОЈКОВИЋ БОЈАНА,** зв. Боки,
4. **НЕБОЈШЕ ЈЕСТРОВИЋА,**
5. **ЕРДИНЧ АГУША,**
6. **ВУЧКОВИЋ ГОРАНА,** зв. Вуле,

7. СПАСИЋ НЕБОЈШЕ,

8. НЕМАЊЕ КРСТАЈИЋА,

9. БОГДАНОВИЋ ГОРАНА, зв. Боце,

што су:

у марту 2009. године, у Врању и Београду, извршили конверзију имовине – готовог новца у износу од 280 000 евра, који је прибављен вршењем кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 КЗ, у право власништва на акцијама предузећа, улагањем у њихову куповину у процесу приватизације на територији Републике Србије, у намери превођења новца стеченог кривичним делом у легалне токове и прикривања његовог незаконитог порекла, при чему су били урачунљиви, свесни свог дела и његове забрањености, са знањем да та имовине потиче од кривичног дела, на тај начин што су окривљени Шарић Дарко, Станојковић Бојан и Стојиљковић Бобан, донели одлуку да се део прихода – готовог новца добијеног продајом опојне дроге - кокаина организоване криминалне групе коју су организовали и припадали јој, уложи у куповину на аукцијској продаји 70% друштвеног капитала привредног друштва Братство из Прешева а да се они прикрију као стварни купци, па су окр. Дарко Шарић и Станојковић Бојан подстрекли окр. Јестровић Небојшу да осмисли и реализује ово улагање, што је он и учинио одлучивши да се то уради тако што би се у првој фази положила готовина у банку у виду наводних девизних депозита различитих физичких лица у појединачним износима мањим од 15 000 еура како би се избегла обавеза пријаве Управи за спречавање прања новца а суштински тим новцем би се одмах по уплати обезбедила банкарска гаранција и на основу ње исплатила купопродајна цене предузећа које се приватизовало, а у другој фази формирао наводни конзорцијум правних лица која су уствари била под њиховом управљачком контролом а чији се власници и заступници не би могли доводили са њима у везу, па је у реализацији тог плана окр. Стојиљковић подстрекао окр. Агуша да учествује у реализацији овог плана тако што би у име предузећа „Агуш градња“ д.о.о. направио уговор о конзорцијуму са привредним друштвом „Маестрал турс“ из Будве а који би служио као параван за пласман прљавог новца окривљених Дарка Шарића, Станојковић Бојана и Стојиљковић Бобана, у намери да купе привредно друштво „Братство“ из Прешева, а у ствари је иза привредних друштава „Маестрал турс“ и „Агуш градња“ стајао незаконити капитал ове организоване криминалне групе, на шта је окривљени Агуш

пристао, те су прво ради улагања готовог новца у банку обезбедили гаранцију за учешће на аукцији дана 18.03.2009. године тако што је „Агуш градња“ д.о.о. коју је заступао окривљени Агуш и „Комерцијална банка“ а.д. закључили уговор о издавању чинидбене гаранције на основу кога је „Комерцијална банка“ издала „Агуш градњи“ гаранцију на износ од 15 610 000 динара (170 000 евра), док је „Агуш градња“ доставила банци инструменте обезбеђења у виду више наводних новчаних депозита на име физичких лица Горана Младеновића, Ненада Младеновића, Драгана Вучетића, осумњиченог Горана Вучковића, Горана Станковића, Драгана Цветковића, Мирослава Станојковића, Драгана Михајловића, Ненада Атанасијевића, Славише Николића и Николе Пешића, који су депоновали по 14 100 евра, и осумњиченог Горана Богдановића, који је депоновао 14 900 евра, што је укупно 170 000 евра, и то тако што је окривљени Вучковић Горан, по налогу окр. Стојиљковића, донео у „Комерцијалну банку“ у Врању износ од 170 000 евра у торби, у апоенима од 17 000 новчаница по 10 евра, који је припадао овој организованој криминалној групи, о чему су се претходног дана договорили окривљени Стојиљковић Бобан и окривљени Спасић Небојша, тада директор филијале „Комерцијалне банке“ у Врању, након чега је окривљени Спасић наложио службеници банке Костакиев Наташи да на основу личних карата наведених физичких лица које је по налогу окр. Стојиљковић Бобана, окривљени Богдановић Горан донео у банку, заједно са списком на коме је стајало колика би новчана уплата требала да буде извршена на име сваког од наводних депонената, организује отварање девизних рачуна и уплате на тај рачун, што је она потом и учинила, да би затим окривљени Спасић Небојша као члан кредитног одбора издејствовао одлуку да „Комерцијална банка“ изда тражену гаранцију, па је окр. Јестровић, у Београду подстрекао окривљеног Крстајић Немању да учествује у реализацији овог плана тако што би заступао предузеће „Маестрал турс“ из Будве, на шта је он и пристао те је по налогу окр. Шарића пренетог му преко окр. Јестровића, окр. Крстајић Немања у име предузећа „Маестрал турс“ са окр. Агуш Ердинчом који је иступао у име предузећа „Агуш градња“ дана 19.03.2009. године закључио уговор о конзорцијуму, на основу ког је окривљени Ердинч Агуш заступао конзорцијум на јавној аукцији дана 27.03.2009. године фигурирајући као наводни купац, а у ствари поступајући по телефонским инструкцијама окр. Стојиљковић Бобана, који му је говорио када да подигне руку на аукцији, па је купио на аукцији привредно друштво „Братство“ из Прешева по цени од 31 220 000 динара, након чега је окр. Стојиљковић Бобан организовао да се истог дана у „Комерцијалној банци“ изврши још једна уплата новца у готовини од 110 000 евра ове организоване криминалне групе, која је преко окр. Богдановића, који је у

банку однео списак физичких лица поново приказана као више наводних новчаних депозита на име Цветковић Драгана, Михајловић Драгана, Младеновић Горана, Атанасијевић Ненада, Николић Славише, Пешић Николе, Станковић Горана и Станојковић Мирослава у износима од по 13 750 евра, да би дана 30.03.2009. године тим новцем окривљени Ердинч Агуш исплатио купопродајну цену за предузеће „Братство“ из Прешева уплативши га најпре као позајмицу на рачун „Агуш градње“, потом пренесећи га на наменски рачун за куповину хартија од вредности којима је коначно Агенцији за приватизацију Републике Србије исплатио купопродајну цену

чиме су окривљени Јестровић Небојша, Агуш Ердинч, Вучковић Горан, Богдановић Горан, Крстајић Немања и Спасић Небојша извршили кривично дело Прања новца из чл. 231 ст. 2 у вези са ст. 1 КЗ, док су окривљени Шарић Дарко, Станојковић Бојан и Стојиљковић Бобан извршили кривично дело Прања новца у подстрекавању из чл. 231 ст. 2 у вези са ст. 1, све у вези са чл. 34 КЗ

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред Вишим судом у Београду, Посебним одељењем, закаже и одржи главни, јавни и усмени претрес, на који позвати:

1. Тужиоца за организовани криминал
2. Окривљене Шарић Дарка, Стојиљковић Бобана, Станојковић Бојана, Јестровић Небојшу, Агуш Ердинча, Вучковић Горана, Богдановић Горана, Крстајић Немању и Спасић Небојшу
3. Сведоке Костакиев Наташу, Цветковић Драгана, Михајловић Драгана, Младеновић Горана, Младеновић Ненада, Атанасијевић Ненада, Николић Славишу, Пешић Николу, Станковић Горана, Станојковић Мирослава, Вучетић Драгана, Максимовић Бојана, Вељковић Миодрага, Тасић Јовицу, Додић Љиљану, Милену Цветковић, Слађану Антић, Стаменковић Сању, Снежану Николић и Сању Стошић

Да се преслушају аудио записи снимљених пресретнутих разговора и СМС комуникације између Стојиљковић Бобана који је користио број телефона 063/665545 и Биљане Н, која је користила број телефона 062/776630 од дана 16.01.2009. године у 13:31:30 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545 и Богдановић Горана, који

је користио број телефона 062/776602 од дана 17.01.2009. године у 13:17:46, између Станојковић Бојана, који је користио број телефона 062/8483257, и Јестровић Небојше, који је користио број телефона 063/1759814 дана 15.03.2009. године у 11:56:57 часова, између Станојковић Бојана, који је користио број телефона 062/8483257, и Јестровић Небојше, који је користио број телефона 063/1759814 дана 15.03.2009. године у 15:40:20 часова, између Станојковић Бојана, који је користио број телефона 062/8483257, и Јестровић Небојше, који је користио број телефона 063/1759814 дана 16.03.2009. године у 09:38:06 часова, између Станојковић Бојана, који је користио број телефона 062/8483257, и Јестровић Небојше, који је користио број телефона 063/1759814 дана 16.03.2009. године у 09:55:30, 09:55:37, 09:55:42, 10:18:05, 10:18:11, 10:19:13 и 11:07:47 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, и Данијеле Станковић, која је користила број телефона 017/431500, дана 16.03.2009. године у 14:48:52 и 15:02:11 часова, између Станојковић Бојана, који је користио број телефона 062/8483257, и Јестровић Небојше, који је користио број телефона 063/1759814 дана 16.03.2009. године у 20:06:01 часова, између Јестровић Небојше, који је користио број телефона 060/5006040, и Крстајић Немање, који је користио број телефона 069/666069, дана 16.03.2009. године у 20:10:24 часова, између Станојковић Бојана, који је користио број телефона 062/8483257, и Јестровић Небојше, који је користио број телефона 063/1759814 дана 16.03.2009. године у 20:20:48 и 20:22:25 часова, између Јестровић Небојше, који је користио број телефона 060/5006040, и Крстајић Немање, који је користио број телефона 069/666069, дана 16.03.2009. године у 20:24:20 часова, између Јестровић Небојше, који је користио број телефона 060/5006040, и Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, дана 16.03.2009. године у 20:28:25 и 20:33:19 часова, између Јестровић Небојше, који је користио број телефона 060/5006040, и Крстајић Немање, који је користио број телефона 069/666069, дана 16.03.2009. године у 20:42:00 и 20:46:33 часова, између Јестровић Небојше, који је користио број телефона 060/5006040, и Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, дана 16.03.2009. године у 20:48:39 часова, између Јестровић Небојше, који је користио број телефона 060/5006040, и Крстајић Немање, који је користио број телефона 064/1824202, дана 17.03.2009. године у 09:35:03, 09:35:10, 09:35:17 и 09:35:23 часова, између Стојиљковић Бобана који је користио ИМЕИ број телефона 355675000184720 и Вучковић Горана који је користио број телефона 063/776601 дана 17.03.2009. године у 09:52:59 часова, између Стојиљковић Бобана који је користио број телефона 063/665545 и Вучковић Горана који је користио број телефона 063/776601 дана 17.03.2009. године, између Стојиљковић Бобана који је користио број телефона 063/665545

и Спасић Небојше који је користио број телефона 065/9560060 дана 17.03.2009. године у 09:54:24 и 10:49:52 часова, између Јестровић Небојше, који је користио број телефона 060/5006040, и Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 017/404-066, дана 17.03.2009. године у 12:26:40 часова, између Станојковић Бојана, који је користио број телефона 062/8483257, и Јестровић Небојше, који је користио број телефона 063/1759814 дана 17.03.2009. године у 12:26:11 и 12:26:29 часова, између Стојиљковић Бобана који је користио број телефона 063/665545 и Вучковић Горана који је користио број телефона 062/440044 дана 17.03.2009. године у 13:15:28 и 13:23:46 часова, између Стојиљковић Бобана који је користио број телефона 355675000184720 и Вучковић Горана који је користио број телефона 062/776601 дана 17.03.2009. године у 14:39:26 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 017/432219, и Богдановић Горана, који је користио број телефона 064/776602 дана 18.03.2009. године у 09:40:31 часова, између Станојковић Бојана, који је користио број телефона 062/8483257, и Јестровић Небојше, који је користио број телефона 063/1759814 дана 18.03.2009. године у 10:58:20 и 11:29:23 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, и Богдановић Горана, који је користио број телефона 062/776602 дана 18.03.2009. године у 13:33:12 и 13:39:06 часова, између Станојковић Бојана, који је користио број телефона 062/8483257, и Јестровић Небојше, који је користио број телефона 063/1759814 дана 18.03.2009. године у 15:44:01, 19:20:52, 19:20:58, 19:28:51, 19:28:59, 19:29:06, 19:29:12 и 19:29:18 часова, између Јестровић Небојше, који је користио број телефона 063/1759814, и Крстајић Немање, који је користио број телефона 062/8379313, дана 18.03.2009. године у 19:29:50 часова, између Станојковић Бојана, који је користио број телефона 062/8483257, и Јестровић Небојше, који је користио број телефона 063/1759814 дана 18.03.2009. године у 19:31:55, 19:33:16, 19:40:32, 19:40:39, 19:40:48, 19:40:55, 19:41:02, 19:41:09, 19:44:24, 19:46:59, 19:47:06 часова, између Јестровић Небојше, који је користио број телефона 060/5006040, и Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 38117315500, дана 18.03.2009. године у 20:05:14 и 20:10:23 часова, између Јестровић Небојше, који је користио број телефона 060/5006040, и Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 38117404066, дана 18.03.2009. године 21:51:02 и 21:59:05 часова између Стојиљковић Бобана, који је користио телефон број 017/432219 и Агуш Ердинча, који је користио број телефона 062/776701, дана 19.03.2009. године у 10:58:31 часова, између Станојковић Бојана, који је користио број телефона 062/8483257, и Јестровић Небојше, који је користио број телефона 063/1759814 дана 19.03.2009. године у 11:36:11 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, и Данијеле Станковић, која је

користила број телефона 017/431500, дана 20.03.2009. године у 11:29:39 и 12:04:58 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, и Данијеле Станковић, која је користила број телефона 017/431500, дана 25.03.2009. године у 09:51:47 и 09:55:08 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, и Богдановић Горана, који је користио број телефона 062/776602, дана 26.03.2009. године у 13:45:19, 14:33:36 и 14:40:26 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, и Максимовић Бојана, који је користио број телефона 062/426657, дана 26.03.2009. године у 14:34:18, 14:46:27, 14:57:11 и 15:08:23 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, и Максимовић Бојана, који је користио број телефона 018/295-551 дана 26.03.2009. године у 15:18:33 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, и Богдановић Горана, који је користио број телефона 062/776602, дана 26.03.2009. године у 16:08:24 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио телефон број 063/665545 и Агуш Ердинча, који је користио број телефона 38975355461, дана 26.03.2009. године у 18:38:12 и 23:34:13 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона број 063/665545, и Гроздановић Дарка, који је користио број телефона 065/2422790, дана 26.03.2009. године у 20:23:48 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио телефон број 017/432219 и Агуш Ердинча, који је користио број телефона 062/776701, дана 27.03.2009. године у 10:22:00, 10:43:04, 10:48:25, 10:53:56, 11:13:18, 11:23:35, 11:33:02, 11:39:11, 11:41:24, 12:17:36, 12:24:29, 12:26:14 и 12:33:27 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, и Стојиљковић Саше, који је користио број телефона 063/7222888, дана 27.03.2009. године у 12:42:40 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, и Богдановић Горана, који је користио број телефона 062/776602, дана 27.03.2009. године у 12:59:36 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио телефон број 063/665545 и Агуш Ердинча, који је користио број телефона 062/776602, дана 27.03.2009. године у 13:13:07 часова, између Станојковић Бојана, који је користио број телефона 062/8483257, и Јестровић Небојше, који је користио број телефона 063/1759814 дана 27.03.2009. године у 13:14 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, и Стојиљковић Саше, који је користио број телефона 063/7222888, дана 27.03.2009. године у 13:22:02 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, и Данијеле Станковић, која је користила број телефона 017/431500, дана 27.03.2009. године у 14:26:57 и 14:47:43 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио телефон број 063/665545 и Агуш Ердинча, који је користио број

телефона 062/776701, дана 27.03.2009. године у 15:41:28, 15:44:01, 15:54:41 и 16:47:01 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио телефон број 063/665545 и Агуш Ердинча, који је користио број телефона 062/776701, дана 31.03.2009. године у 10:19:53 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио телефон број 017/432219 и Богдановић Горана, који је користио број телефона 064/776602, дана 31.03.2009. године у 10:21:32 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, и Богдановић Горана, који је користио број телефона 062/776602, дана 31.03.2009. године у 13:11:18 часова, између Стојиљковић Бобана, који је користио број телефона 063/665545, и Богдановић Горана, који је користио број телефона 062/776602, дана 01.04.2009. године у 12:51:31 и 14:11:56 часова, између окр. Небојше Јестровића који је користио број телефона 065/6666697 и Ћопић Зорана дана 15.04.2009. године у 10:48 часова и између окр. Небојше Јестровића који је користио телефонски број 063/1759814 и окр. Дарка Шарића који је користио телефонски број 065/6970037 дана 15.03.2009. године у 11:51 часова.

Да суд на главном претресу изврши увид и прочита јавни позив за учешће на аукцији за продају трговинског предузећа „Братство“ из Прешева од 09.02.2009. године, нацрт уговора о конзорцијуму у коме стоје као чланови конзорцијума „Маестрал турс“ из Будве и Агуш Ердинч као физичко лице, записник о примопредаји аукцијске документације од стране Агуш Ердинча од 18.03.2009. године, уговор о чувању поверљивих података од 18.03.2009. године, пријаву на учешће на аукцији „Агуш градње“ од 19.03.2009. године, гаранцију ради учешћа на аукцији број 00-413-01040847 „Комерцијалне банке“ а.д. Београд одобрене предузећу „Агуш градња“ за корисника Агенцију за приватизацију на износ од 15 610 000 динара, уговор о конзорцијуму између „Маестрал турса“ из Будве и „Агуш градње“ од 18.03.2009. године, документацију уз пријаву на аукцију – изјаве, овлашћења и уверења о власништву наведених предузећа, о заступању конзорцијума, о неосуђиваности, о томе да се против овлашћених лица не води кривични поступак нити истрага, затим одобрење пријаве за учешће на аукцији Агенције за приватизацију издату „Агуш градњи“ од 24.03.2009. године, захтев за одобрење пласмана предузећу „Агуш градња“ из Врања од 18.03.2009. године, предлог кредитном одбору са финансијском анализом за предузеће „Агуш градња“ из Врања, одлуку кредитног одбора о издавању чинидбене гаранције за учешће на аукцији за куповину 70% друштвеног капитала предузећа „Братство“ из Прешева, уговор о депоновању средстава у комерцијалну банку за Богдановић Горана и друга лица у укупном износу од 170 000 евра, уговор о издавању чинидбене гаранције у

динарима за учешће на аукцији - гаранција број 00-413-01040847 од 18.03.2009. године, допис „Комерцијалне банке“ предузећу „Агуш градња“ из Врања о одобрењу чинидбене гаранције за учешће на аукцији, промет за партију Младеновић Ненада број 90-310-0816161.0 са уплатама ефикасности на девизну штедњу и исплате ефикасности са девизне штедње, промет за партију Богдановић Горана број 90-310-0139500.4 са захтевом за промену података, мејл порукама, извештајем о продаји страних средстава плаћања од 15.01.2009. године са картицом девизне штедње - уплате, уплатом ефикасности на девизну штедњу од 15.01.2009. године са картицом продаје ефикасности, картицом девизне штедње - исплате за 21.01.2009. године са исплатом ефикасности са девизне штедње од 21.01.2009. године, картицом девизне штедње уплате за 29.01.2009. године са уплатом ефикасности износа од 53 000 евра, мејл поруку са картицом продаје ефикасности у износу од 53 000 евра, исплату ефикасности са девизне штедње износа од 54 000 евра од дана 04.02.2009. године, уплату ефикасности на девизну штедњу износа од 14 900 евра од 17.03.2009. године са исплатом ефикасности са девизне штедње износа од 14 900 евра од 19.03.2009. године са картицом на дан 31.03.2009. године и уплатом ефикасности на девизну штедњу износа од 5 295 евра од 31.03.2009. године и картицу девизне штедње - исплата за дан 23.06.2009. године и исплатом ефикасности са девизне штедње, картицу девизне штедње - уплата од 25.09.2009. године са изводом уплате ефикасности на девизну штедњу износа од 126 830 евра дана 25.09.2009. године и картицу продаје ефикасности дана 25.09.2009. године са продајом страних средстава плаћања од 25.09.2009. године и картицу исплате - девизне штедње на дан 26.09.2009. године са исплатом ефикасности са девизне штедње износа од 126 900 евра од 26.09.2009. године и предавање девизне ефикасности трезору ПЈ од 24.03.2009. године, пријем девизне ефикасности из трезора ПЈ износа од 170 000 евра од дана 17.02.2009. године, предавање девизне ефикасности ПЈ од 17.03.2009. године од 170 000 евра, картицу девизне штедње за дан 17.03.2009. године, пријем девизне ефикасности из трезора ПЈ износа од 110 000 евра од 27.03.2009. године са преузимањем девизне ефикасности од благајника од 27.03.2009. године, предаји девизне ефикасности трезору - благајни износа од 110 000 евра од дана 27.03.2009. године, картицу предаје девизне ефикасности на дан 27.03.2009. године, картицу девизне штедње уплате за дан 27.03.2009. године, промет за партију 90-310-0816205.6 за лице Станковић Горана са захтевом за отварање рачуна и приступницом од 17.03.2009. године и уплатом ефикасности на девизну штедњу износа од 14 100 евра дана 17.03.2009. године и исплатом наведеног износа од 19.03.2009. године, уплатом ефикасности на девизну штедњу од 27.03.2009. године износа од 13 750 евра и исплатом ефикасности са девизне штедње од 30.03.2009. године, картицу промета за

партију 90-310-0816117.3 за Пешић Николу са налогом за отварање рачуна и приступницом, уплатом ефикасности износа од 14 100 евра од 17.03.2009. године, исплатним налогом наведеног износа од 19.03.2009. године, уплатом ефикасности износа од 13 750 евра од 27.03.2009. године и исплате наведеног износа од 30.03.2009. године, картицу промета за партију 90-310-0816188.2 за Ненада Атанасијевића са налогом за отварање рачуна и приступницом, уплатом ефикасности износа од 14 100 евра од 17.03.2009. године, исплатним налогом наведеног износа од 19.03.2009. године, уплатом ефикасности износа од 13 750 евра од 27.03.2009. године и исплатом наведеног износа од 30.03.2009. године, картицу промета за партију 90-310-0816144.0 за Николић Славишу са налогом за отварање рачуна и приступницом, уплатом ефикасности износа од 14 100 евра од 17.03.2009. године, исплатним налогом наведеног износа од 19.03.2009. године, уплатом ефикасности износа од 13 750 евра од 27.03.2009. године и исплатом наведеног износа од 30.03.2009. године, картицу промета за партију 90-310-0816224.2 за Михајловић Драгана са налогом за отварање рачуна и приступницом, уплатом ефикасности износа од 14 100 евра од 17.03.2009. године, исплатним налогом наведеног износа од 19.03.2009. године, уплатом ефикасности износа од 13 750 евра од 27.03.2009. године и исплатом наведеног износа од 30.03.2009. године, картицу промета за партију 90-310-0816226.9 за Станојковић Мирослава са налогом за отварање рачуна и приступницом, уплатом ефикасности износа од 14 100 евра од 17.03.2009. године, исплатним налогом наведеног износа од 19.03.2009. године, уплатом ефикасности износа од 13 750 евра од 27.03.2009. године и исплатом наведеног износа од 30.03.2009. године, картицу промета за партију 90-310-0816215.2 за Цветковић Драгана са налогом за отварање рачуна и приступницом, уплатом ефикасности износа од 14 100 евра од 17.03.2009. године, исплатним налогом наведеног износа од 19.03.2009. године, уплатом ефикасности износа од 13 750 евра од 27.03.2009. године и исплатом наведеног износа од 30.03.2009. године, картицу промета за партију 90-310-0816106.2 за Вучетић Драгана са налогом за отварање рачуна и приступницом, уплатом ефикасности износа од 14 100 евра од 17.03.2009. године, исплатним налогом наведеног износа од 19.03.2009. године, уплатом ефикасности износа од 13 750 евра од 27.03.2009. године и исплатом наведеног износа од 30.03.2009. године, картицу промета за партију 90-310-0816132.7 за Вучковић Горана са налогом за отварање рачуна и приступницом, уплатом ефикасности износа од 14 100 евра од 17.03.2009. године, исплатним налогом наведеног износа од 19.03.2009. године, уплатом ефикасности износа од 13 750 евра од 27.03.2009. године и исплатом наведеног износа од 30.03.2009. године, картицу промета за партију 90-310-0816201.3 за Горана Младеновића са налогом за

отварање рачуна и приступницом, уплатом ефикасне износа од 14 100 евра од 17.03.2009. године, исплатним налогом наведеног износа од 19.03.2009. године, уплатом ефикасне износа од 13 750 евра од 27.03.2009. године и исплатом наведеног износа од 30.03.2009. године, уговор о депоновању средстава од 18.03.2009. године, заведен у „Комерцијалној банци“ филијала Врање број 142/09 од 15.04.2009. године, уговоре о отварању девизне партије са уплатом ефикасне на девизну штедњу на име лица Богдановић Горана, Вучетић Драгана, Пешић Николе, Вучковић Горана, Николић Славише, Младеновић Ненада, Атанасијевић Ненада, Младеновић Горана, Станковић Горана, Цветковић Драгана, Михајловић Драгана и Станојковић Мирослава од 17.03.2009. године, потврду о предаји девизне ефикасне благајника Снежане Николић бр. 4580 од 17.03.2009. године са потврдом о предаји - пријему готовине од 17.03.2009. године на износ од 10 000 евра и на износ од 170 000 евра, извештај о стању трезора на дан 17.03.2009. године филијале Врање „Комерцијалне банке“, Београд, потврду о предаји/пријему готовине трезору ПЈ од 17.03.2009. године, потврду о предаји/пријему готовине из трезора ПЈ од 17.03.2009. године, стање трезора на дан 17.03.2009. године, потврду о предаји девизне ефикасне трезору/благајни од 17.03.2009. године, потврду о пријему девизне ефикасне од благајни на дан 17.03.2009. године, записник о јавној аукцији број 5 од 27.03.2009. године са листом учесника на аукцији, саопштење са аукције број 255 од 27.03.2009. године, предају девизне ефикасне на дан 27.03.2009. године са потврдом о предаји девизне ефикасне трезору - благајни број 105, потврду о предаји девизне ефикасне трезору - благајни број 114 од 27.03.2009. године, потврду о пријему девизне ефикасне из трезора ПЈ од 27.03.2009. године, аналитику трезора филијале Врање од 27.03.2009. године са стањем трезора на дан 27.03.2009. године са уплатом девизне штедње за осам лица у износу од 110 000 евра са потврдама о извршеним уплатама, извод број 44 „Комерцијалне банке“ филијале у Врању од 30.03.2009. године, девизну штедњу - исплате у „Комерцијалној банци“ филијале у Врању од 30.03.2009. године са мејловима, откуп ефикасне у износу од 110 000 евра од 30.03.2009. године са потврдом о извршеној продаји од стране Станковић Горана, картицу са рачуна број 504301 за предузеће „Агуш градња“ из Врања са општим девизним налогом од 30.03.2009. године - пренос средстава на наменски рачун за хартије од вредности - 20281235, општи девизни налог од 30.03.2009. године за пренос покрића за продате девизе, општи девизни налог за задужење накнаде банке за износ од 110 000 евра, преглед дневног промета рачуна 205000000013435849, рачун број 1134090 од 30.03.2009. године „Комерцијалне банке“ филијала Врање предузећу „Агуш градња“ из Врања, захтев предузећа

„Агуш градња“ Врање за куповину 110 000 евра које су требале да буду положене на наменски девизни рачун за куповину обвезница старе девизне штедње од 30.03.2009. године, преглед евидентираних трансакција за Агуш Ердинча – мењачки послови као и за предузеће „Агуш градња“ из Врање, позив проглашеним купцима на аукцији Агенције за приватизацију са курсном листом, уговор о продаји 70% друштвеног капитала методом јавне аукције предузећа „Братство“ из Прешева конзорцијуму предузећа „Маестрал турс“ из Будве и „Агуш градње“ из Врања од 31.03.2009. године, писмено о исплати од 31.03.2009. године на износ од 14 900 евра за Богдановић Горана са налогом за уплату, писмено о исплати од 31.03.2009. године на износ од 14 100 евра за Вучковић Горана са налогом за уплату, писмено о исплати од 31.03.2009. године на износ од 14 100 евра за Николић Славишу са налогом за уплату, писмено о исплати од 31.03.2009. године на износ од 14 100 евра за Младеновић Ненада са налогом за уплату, писмено о исплати од 31.03.2009. године на износ од 14 100 евра за Пешић Николу са налогом за уплату, писмено о исплати од 31.03.2009. године на износ од 14 100 евра за Вучетић Драгана са налогом за уплату, писмено о исплати од 31.03.2009. године на износ од 14 100 евра за Младеновић Горана, писмено о исплати од 31.03.2009. године на износ од 14 100 евра за Атанасијевић Ненада са налогом за уплату са налогом за уплату, писмено о исплати од 31.03.2009. године на износ од 14 100 евра за Цветковић Драгана са налогом за уплату, писмено о исплати од 31.03.2009. године на износ од 14 100 евра за Станковић Горана са налогом за уплату, писмено о исплати од 31.03.2009. године на износ од 14 100 евра за Михајловић Драгана са налогом за уплату, писмено о исплати од 31.03.2009. године на износ од 14 100 евра за Станојковић Мирослава са налогом за уплату, обрачун средстава за уплату буџета за куповину предузећа „Братство“ из Прешева, извод број 60 Управе за трезор од 31.03.2009. године, преглед унетих налога – архиву од 02.04.2009. године за куповину обвезница старе девизне штедње серије А 2016, гаранцију ради учешћа на аукцији број 00-413-01040847, захтев за издавање гаранције, јавни позив на учешће на јавним аукцијама, документација приложена уз гаранцију број 00-413-01040847, записник о извршеној контроли од стране Агенције за приватизацију од 19.04.2010. године са налазом вештака, овлашћење број 172/09 за „Агуш градњу“ и овлашћење за „Маестрал турс“ из Будве, документацију на ЦД-у везану за приватизацију предузећа „Братство“ из Прешева која је добијена од Агенције за приватизацију, записници о претресању стана и других просторија окр. Вучковић Горана од 13.09.2011. године, потврде о привремено одузетим предметима УКП Одељења за сузбијање привредног криминала од окр. Вучковић Горана од 13.09.2011. године, потврде о привремено одузетим

предметима УКП Одељења за сузбијање привредног криминала од окр. Богдановић Горана од 13.09.2011. године, записник о претресању стана и других просторија окр. Богдановић Горана од 13.09.2011. године, потврде о привремено одузетим предметима УКП Одељења за сузбијање привредног криминала од Предрага Антића од 13.09.2011. године, записник о претресању стана и других просторија Стојиљковић Милета од 13.09.2011. године, записници о претресању стана и других просторија окр. Спасић Небојше од 13.09.2011. године, потврду о привремено одузетим предметима од Антић Предрага, директора „Агуш градње“ од 13.09.2011. године, уговор о зајму између „Агуш градње“ и Богдановић Горана и других лица од 16.03.2009. године, уговор о зајму између „Агуш градње“ и Ненада Атанасијевића и др. од 25.03.2009. године, уговор о зајму између „Агуш градње“ и Горана Станковића од 25.03.2009. године, уговор о зајму између „Агуш градње“ и Мирослава Станојковића од 25.03.2009. године, уговор о зајму између „Агуш градње“ и Драгана Михајловића од 25.03.2009. године, уговор о зајму између „Агуш градње“ и Горана Младеновића од 25.03.2009. године, уговор о зајму између „Агуш градње“ и Драгана Цветковића од 25.03.2009. године, уговор о зајму између „Агуш градње“ и Славише Николића од 25.03.2009. године, уговор о зајму између „Агуш градње“ и Николе Пешића од 25.03.2009. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Стошић Сање од 31.03.2011. године службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Костакиев Наташе од 04.04.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Љиљане Додић од 01.04.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Николић Снежане од 31.03.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Вељковић Миодрага од 01.04.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Тасић Јовице од 01.04.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Младеновић Ненада од 28.03.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Вучетић Драгана од 28.03.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Станковић Горана од 28.03.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Цветковић Драгана од 25.03.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Станојковић Мирослава од 28.03.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Михајловић Драгана од 28.03.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Атанасијевић Ненада од 28.03.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Николић Славише од 24.03.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Пешић Николе од 25.03.2011. године,

службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Младеновић Горана од 25.03.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Цветковић Милене од 04.04.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Стаменковић Сање од 04.04.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Слађане Антић од 04.04.2011. године, службену белешку примљену у смислу чл. 504ђ од грађанина Максимовић Бојана од 13.06.2011. године и извештаје из КЕ за окривљене.

Да се окривљенима Богдановић Горану и Вучковић Горану **ПРОДУЖИ ПРИТВОР** у смислу одредбе чл. 142 ст. 1 тач. 3 ЗКП.

Да се окривљенима Шарић Дарку, Станојковић Бојану, Агуш Ердинчу и Крстајић Немањи на основу чл. 304 ст. 2 ЗКП **суди у одсуству**.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Чињенично стање описано у изреци ове оптужнице утврђено је на основу резултата спроведене истраге и заснива се на предложеним доказима.

У својој одбрани датој пред истражним судијом у два наврата, дана 21.09.2011. године и 21.11.2011. године, окривљени Стојиљковић Бобан негирао је извршење кривичног дела које му се ставља на терет. У својој одбрани датој дана 21.09.2011. године окр. Стојиљковић изјавио је да не зна шта је коме скривио да се десет година уназад врши стална тортура над њим и његовом породицом. Окр. Вучковић и Богдановић који су ухапшени са њим, одговорно тврди, најпоштенији су људи у Врању. Не зна каква је ситуација са директором Спасићем, али и он је посто поштен човек. Сматра да БИА има неки проблем са њим, јер где год се појави они му стављају на терет да је фактички власник неког предузећа, кад год неки скупљи ауто прође Врањем, БИА тврди да је ауто његов. Каже да га терете да је прао новац који је зарадио продајом дроге, али би волео да види тог сведока који тврди да он продаје дрогу или с ким је он причао у вези са дрогом. Пре неког времена је био инспектор из СБПОК у Врању и малтретирао је сваког живог ко је у Врању имао везе са њим. Терао је људе по Врању да признају да су пумпе, пекаре и предузеће „Братство“ његови, и није му јасно шта је он толико згрешио да се неко тако понаша према њему. Није му јасно зашто је полиција дошла и узела документацију из „Братства“, кад су могли да траже и да „им ми дамо“. Све тврдње да он има везе са дрогом и прањем пара намештаљка је СБПОК и БИА. Полиција је обилазила све што

има везе са њим и иде на неку страну њима познату којом покушавају да униште „њега, фирму, људе, све живо“. Што се тиче Агуш Ердинча, каже да је са њим сарађивао и сарађиваће и убудуће, јер је тај човек донео у Србију велику количину новца која има порекло, пошто је он човек из златарске породице. Пре куповине „Братства“ Агуш Ердинч је већ улагао новац у Србију. Све што је Ердинч радио око „Братства“ било је у складу са законом. У конзорцијум са „Маестрал турсом“ ушао је само јер је то морао по закону, пошто закон прописује да куповину предузећа попут „Братства“ може да изврши само предузеће које има преко два милиона евра и хотел од четири или пет звездица. Дајући одбрану дана 21.11.2011. године окр. Стојиљковић Бобан поновио је да нема никакве везе са прањем новца. Његово познанство са Агушем датира од пре десет година и увек му се Стојиљковић налазио при руци када му је требао било какав савет за улагање у Србију. Што се тиче онога што му се ставља на терет, између осталог да он контролише фирме које су наведене у захтеву за спровођење истраге, не види ништа спорно у томе што је нека фирма под његовом контролом, па није ваљда требало да дозволи да их неко други контролише. Када је у питању „Еуропетрол“, њега је 2003. године продао Вучковић Горану, док је он само остао у фирми после тога. Често је након тога посредовао у разним пословима између „Еуропетрола“ и „Агуш градње“. Никаквог прања пара ту није било, јер није прање када неко, попут Агуша Ердинча, улаже свој новац у Србију. Када је 2009. године Агенција за приватизацију ставила на продају „Братство“ из Врања, Агуш је дошао код њега и распитао се око тог предузећа. Разматрајући услове за куповину, Агуш је рекао Стојиљковићу да познаје власника „Маестрал турса“ Блажу Дедића, чија фирма испуњава тражене захтеве. Стојиљковић се сложио са идејом, али је у међувремену Блажо Дедић почео да затеже са формирањем конзорцијума, па га је Агуш замолио да мало „погура са стране“ ако има могућност. Из тих разлога је ступио у контакт са окр. Станојковић Бојаном, кога је замолио за помоћ по том питању. Станојковић Бојан га је потом повезао са окр. Небојшом Јестровићем, са којим се договара око формирања конзорцијума. Иначе, окр. Стојиљковић тврди да је број телефона Небојше Јестровића добио од окр. Станојковића како би се договорио са њим око детаља везаних за „Братство“, а у пресретнутим разговорима учува се интима која постоји између Јестровића и Стојиљковића у међусобној комуникацији, па чак Јестровић ословљава Стојиљковића по надимку – Ђуро. Колика је вероватноћа да неко ословљава саговорника кога претходно не зна по надимку након пар телефонских разговора? Окривљени Стојиљковић децидно тврди да „Маестрал турс“ није нити један динар уложио у куповину „Братства“ из Прешева. Уколико је то тачно, оправдано се поставља питање зашто би неко ушао у конзорцијум са „Агуш

градњом“ са већинским учешћем од 51%, а потом ништа не би уложио? Шта је уопште „Маестрал турс“ добио уласком у конзорцијум са „Агуш градњом“? Једини логичан одговор на ово питање јесте да је то учињено како би се створили услови да Агуш Ердинч и Стојиљковић Бобан оперу нелегалан новац који су имали. Надаље, окр. Стојиљковић каже да су наводи захтева за спровођење истраге да је он дириговао Агуш Ердинчу на аукцији када да дигне руку нетачни, јер Агуш Ердинч слабо зна српски, па је само из тог разлога окр. Стојиљковић био тај који је остваривао контакт са другим људима. Он је звао Ердинча док је овај био на аукцији и саветовао га да не диже руку први пут, јер из другог пута може да се купује обвезницама старе девизне штедне, а да је дигао руку први пут, ишао би у директно надметање. Окр. Стојиљковић наводи да је он човек који је како у „Еуропетролу“, тако и у „Фабрици хлеба и млека“ из Врања и „Агуш градњи“ човек који је задужен да „поправља статус ових фирми по свим питањима“. Од сваког посла који би уговорио за ова предузећа, добијао је проценат. Тврди да окр. Спасић Небојшу не познаје лично, можда га зна из виђења, као и да Спасић није ништа помогао нити Агуш Ердинчу нити било коме другом око добијања банкарске гаранције за куповину „Братства“ из Прешева. Контакт који је имао са Небојшом Јестровићем око проблема у банци се односио на то што банка није хтела да дозволи да Агуш Ердинч као физичко лице добије гаранције од банке, без обзира што је хтео да положи новац у банку. Имајући у виду да је његова одбрана у супротности са предложеним материјалним доказима, сматрамо је нелогичном и усмереном на избегавање кривице за кривично дело којим га оптужница терети.

Окривљени Вучковић Горан се у полицији бранио ћутањем као и приликом првог изласка пред истражног судију, да би своју одбрану пред истражног судију дао 21.11.2011. године, негирајући да има било какве везе са извршењем кривичног дела која му се стављају на терет. Он наводи да породицу Стојиљковић познаје дуги низ година и да су одавно породични пријатељи, те да су се једни другима увек налазили када је било потребно. 2003. године му је Стојиљковић Миле понудио на продају пумпу „Еуропетрола“ по цени од 75 000 марака, па је уз помоћ свог покојног брата који је радио у иностарнству купио пумпу. Након што му је умро брат 2005. године, окр. Вучковић запада у депресију а Стојиљковић Бобан и Стојиљковић Саша, Бобанов брат, пуно су му помогли и захваљујући њиховој помоћи пумпа је опстала. Агуша Ердинча зна још од деведесетих година, а 2007. године „Агуш градња“ и „Еуропетрол“ су ушли у заједнички пројекат пословно техничке сарадње зидајући станове у насељу Ледена стена. У марту 2009. године Агуш Ердинч је тражио од њега да му позајми неких 30 000 евра, али није имао више од петнаестак хиљада

евра, које је потом и позајмио Ердинчу. Када је дошао у банку, тамо је видео још људи, а потом је Ердинчу дао новац који је овај ставио у неку црну торбу. Шефица из банке Додић Љиљана је замолила Агуша да донесе новац ради бројања, али је Агуш замолио Вучковића да то учини, па је он понео торбу и донео је до трезористе Тасић Јовице, где је бројање и извршено. Након бројања новца отишао је да потпише уговор о отварању девизне штедње. После тога је чуо да је Агуш Ердинч купио „Братство“. Новац који је позајмио био је у ситним апоенима, од по десет евра, које је држао тако јер је раније имао проблем да размени крупан новац. Иначе, и сав остали новац који је он бројао са Тасић Јовицом био је у апоенима по десет евра. Са Агушом није закључивао никакав уговор, јер их веже дугогодишње пријатељство. Иначе, током 2008. и 2009. године давао је као власник позајмице „Еуропетролу“, али је то био новац који је он позајмљивао од Стојиљковић Бобана, али му је увек новац враћао. У то време окр. Стојиљковић радио је као менаџер – комерцијалиста у „Еуропетролу“ и доводио је неке јаке купце који су правили добре пазаре. Директора окр. Спасић Небојшу познаје, тога дана када су бројали новац он и Тасић свратио је до канцеларије у којој се бројао новац, поздравио их и убрзо отишао. Окр. Богдановић је такође био присутан када су позајмљивали новац, а Богдановићу је окр. Агуш Ердинч дао личне карте лица лица која су позајмила новац и послао га да заврши нешто у банци. Његову одбрану такође сматрам усмереном на избегавање кривице, нелогичном и у супротности са доказима наведеним у оптужници, којима се утврђује да је окр. Стојиљковић Бобан фактички власник повезаних предузећа а окр. Вучковић је само извршавао његове налоге везане за прање новца.

Окривљени Богдановић Горан се у полицији, дајући исказ у смислу чл. 226 ст. 9 ЗКП, бранио ћутањем, док је пред истражним судијом дана 15.09.2011. године тражио да му се одложи саслушање јер није психофизички спреман да изложи своју одбрану. Дана 21.11.2011. године дао је своју одбрану пред истражним судијом у којој је негирао да је извршио кривично дело које му се ставља на терет. У својој одбрани навео је да је запослен у „Еуропетролу“ од 2006. године, а у том периоду је и упознао Агуша Ердинча. Имао је и сарадњу са Агушем током 2009. године тако што је након радног времена у „Еуропетролу“ тражио купце за куповину станова које је Ердинч градио у Врању, а када нађе купца добијао је провизију 50-100 евра по стану који се прода. Једном приликом га је окр. Вучковић питао да ли може у „Комерцијалној банци“ да се распита шта је потребно за банкарску гаранцију за куповину неке фирме. Он се распитао код директора банке окр. Спасић Небојше о томе и пренео окр. Вучковићу да је најбоља могућност депоновање новца у висини тражене гаранције.

Потом га је окр. Ердинч замолио да му позајми део новца за гаранцију, па му је окр. Богдановић рекао да може да му позајми неких петнаестак хиљада евра. Један дан му је окр. Ердинч рекао да дође до банке и понесе 14 900 евра са собом да му позајми. У банци га је окр. Ердинч замолио да му помогне и да скупи личне карте свих и списак лица која позајмљују новац и да их преда Љиљани Додић, па су потом сви потписали у банци све што је било потребно од документације. Неколико дана касније је из банке преузео гаранцију и предао је Ердинчу. После неког времена га је Агуш Ердинч замолио да поново оде у банку и регулише све око новог полагања новца, што је окр. Богдановић и учинио. Новац у износу од 14 900 евра који је предао био је у апоенима од по 10 евра. Каже да је са окр. Ердинчем имао закључен уговор о зајму. Стојиљковић Бобана познаје неких 10 година уназад, и Стојиљковић је у „Еуропетролу“ имао улогу да процењује ризик потенцијалних купаца и заједно са окр. Вучковићем одлучује са ким ће „Еуропетрол“ ући у посао. Оваква његова одбрана је у опреци са материјалним доказима, па је као такву не треба прихватити.

Окривљени Спасић Небојша је у својој одбрани у полицији у смислу чл. 226 ст. 9 ЗКП навео је да је код њега у марту 2009. године дошао директор „Еуропетрола“ Вучковић Горан и рекао да они желе да изврше приватизацију „Братства“ из Прешева и да им је неопходно да добију за то банкарску гаранцију. Када му је окр. Спасић одговорио да само уз банкарску гаранцију која је покривена депозитом, може да се учествује у приватизацији, Вучковић му је казао да би гаранција требала да буде издата на име предузећа „Агуш градња“ које би се појавило у конзорцијуму, а да ће он и још нека физичка лица обезбедити полагање кеш новца који би био депозит за покриће ове гаранције. Цео поступак са полагањем депозита за обезбеђење ове гаранције није му био сумњив, јер се то већ дешавало у пракси банке. Није му било сумњиво ни иступање окр. Вучковић и Богдановића, јер су они и раније иступали у име „Агуш градње“, „Еуропетрола“ и „Фабрике хлеба и млека“. Пар дана касније код њега су дошли окр. Вучковић и Богдановић и рекли му да су дошли да отворе рачуне за депозит потребан да покрије банкарску гаранцију. Потом је он наложио Наташи Костакиев да среди све око отварања ових рачуна, а он сам није учествовао око даљег рада на отварању рачуна, само је свратио до трезористе Тасић Јовице док је бројао новац и рекао му да пожури. Нетачно је да је било шта договарао са окр. Стојиљковић Бобаном око отварања ових депозита и издавања банкарске гаранције, већ је након годину дана имао са њим сусрет везан за неки други посао. Са окр. Стојиљковић Бобаном није имао никакав телефонски контакт сем онога из 2010. године поводом другог посла.

Неистинитост његовог исказа у вези са окр. Стојиљковић Бобаном утврђује се из доле предложених пресретнутих комуникација између окр. Стојиљковић Бобана и окр. Богдановић Горана, као и окр. Стојиљковића директно са окр. Спасић Небојшом, из којих се види да је окр. Стојиљковић узео број Спасићевог телефона дан пред полагање депозита и да се са Спасићем договара да се виде тога дана. Што се тиче друге уплате од 110 000 евра, не зна ништа о тој уплати. За Стојиљковића је чуо из градских прича да је власник „Еуропетрола“ и „Фабрике хлеба и млека“, али да га нико никада није повезивао са дрогом. На кредитном одбору није ни на кога утицао да се изда банкарска гаранција. Овај део његовог исказа у опреци је са наводима сведока Цветковић Милене датим на службену белешку у смислу чл. 504Ћ ЗКП. Што се тиче гаранције, трансакције поводом полагања депозита нису пријављене као сумњиве, јер су фирме које су се појављивале поводом ове гаранције сматране солвентним и није могло да се претпостави да су на било који начин повезане са дрогом. У истрази окр. Спасић Небојша остао је при исказу датом у полицији, каже да није имао никакав контакт са окр. Стојиљковићем нити му је било шта помогао. Једини контакт који је имао приликом полагања депозита за банкарску гаранцију био је са окр. Вучковићем и окр. Богдановићем. Фирме које су полагале депозит добро су пословале и биле солвентни клијенти, па не види разлог зашто би сумњао у било шта у вези са њима. Када су дошли окр. Богдановић и Вучковић, није тачно да је наложио Наташи Костакиев да им среди све око отварања рачуна, већ је само рекао да заврши оно што иначе ради у свом опису посла и даље се није мешао у рад службеника банке. Није му било сумњиво ни то што су сав новац донели Богдановић и Вучковић код њега, јер му је речено да су остала лица код шалтера. Костакиев Наташи и Цветковић Милени никада није помињао окр. Стојиљковић Бобана зв. Ђура јер никада са њим није разговарао, сем 2010. године. Агуша Ердинча није видео приликом уплате новца од стране физичких лица, али зна да је он потписао уговор приликом издавања гаранције. За Стојиљковића зна да поседује фирме, „Еуропетрол“ и „Фабрику хлеба и млека“, односно чуо је у граду за то, а чуо је и да је са тим Агушом Стојиљковић добар, да граде станове по Врању и да иде продаја станова. Познато му је да трансакције преко 15 000 евра треба пријављивати као сумњиве, али ове нешто испод 15 000 евра нису сматрали сумњивим, иако су везане, мада му сада, из ове перспективе делују као сумњиве. Његова одбрана супротна је како исказима сведока, тако и материјалним доказима, па је сматрамо нелогичном и усмереном на избегавање кривице за кривично дело којим се терети.

Окривљени Јестровић Небојша навео је пред истражним судијом да у овој фази не жели да даје своју одбрану.

У свом исказу датом у смислу чл. 504Ћ ЗКП, Милена Цветковић навела је да је директор Небојша Спасић у марту 2009. Године, на једном од јутарњих састанака у банци рекао да треба урадити гаранцију за куповину предузећа „Братство“ из Прешева, да су околности око обезбеђења те гаранције договорене са Ђуром и да ће обезбеђење бити кеш колатерал. После тога је предузеће „Агуш градња“ поднело захтев за издавање банкарске гаранције ради учешћа на аукцији поводом приватизације „Братства“. Из тог разлога се састао кредитни одбор у чијем саставу је била она са директором Спасић Небојшом и колегиницом Наташом Костакиев. Кредитни одбор је одобрио издавање ове гаранције, чије обезбеђење је кеш колатерал у износу од 170 000 евра. Затим је у банци реализована процедура око уплате кеша од стране више физичких лица и издавања банкарске гаранције ради учешћа на аукцији. Како „Агуш градња“ није измирила своје обавезе према Агенцији за приватизацију, те обавезе су измирене са рачуна банке, да би се банка потом измирила из положених депозита физичких лица. По њеним сазнањима, као обезбеђење по гаранцији дате су и неке непокретности које су се налазиле у власништву „Еуропетрола“, „Фабрике хлеба и млека“ из Врања и пословни простор у власништву Вучетић Драгана. Испитана пред истражним судијом, сведок Цветковић Милена поновила је наводе из белешке коју је дала у полицији у смислу чл. 504Ћ ЗКП, уз битну измену у делу у коме каже да је кредитни одбор заједнички закључио да би издавање ове банкарске гаранције „Агуш градњи“ био добар посао за банку и да јој окр. Спасић није рекао да је све претходно договорено са Ђуром око ове гаранције. Наводи да је она то рекла у полицији, али је на њу вршен притисак од стране полиције да то каже, не физички, већ „психичка тортура“. Тачно је и да је она потписала ту белешку, али је тада била под стресом. Уговор о издавању банкарске гаранције потписао је окр. Агуш Ердинч, а документацију је подносио окр. Богдановић Горан. Налазимо да у делу у коме је сведок Милена Цветковић изменила свој исказ не треба прихватити део њеног исказа пред истражним судијом, јер смо мишљења да је исказ изменила због притиска који је на њу извршен да исказ измени.

Наташа Костакиев је изјавила, у смислу чл. 504Ћ ЗКП, да је на једном од јутарњих колегијума у марту 2009. године директор Небојша Спасић рекао да су контактирали са њим из „Агуш градње“ и да су тражили издавање банкарске гаранције како би учествовали на аукцијској продаји предузећа „Братство“ из Прешева. Као обезбеђење узет је депозит од 12 физичких лица. Дана 17.03.2009.године позвао ју је директор Небојша Спасић и

казао јој да ће доћи (дакле, још није дошао у датом тренутку) Вучковић Горан и да ће донети новац који треба пребројати у канцеларији, јер је реч о већој количини новца. Затим јој је рекао и да организује отварање девизних партија за већи број физичких лица, за која ће неко донети списак колико ко уплаћује и личне карте. Са овим је сведок упознала Љиљану Додић, и колико зна неко је донео личне карте, девизне партије су отворене и документација је потписана. Након овога је кредитни одбор издао гаранцију. Зна и да је касније дошло до активирања гаранције, јер „Агуш градња“ није испунила своје обавезе према Агенцији за приватизацију. О уплати од 110 000 евра до које је касније дошло од стране више физичких лица не зна ништа. Пред истражним судијом рекла је да је директор Спасић рекао њој и колегиници Цветковић да ће доћи неко из „Агуш градње“ да донесе новац, списак лица и личне карте ради отварања девизних партија, највероватније Вучковић Горан. Каже да им је директор Спасић рекао да то што пре треба одрадити због рокова. Потом је она ово пренела колегиници Љиљани Додић, која је преузела на себе организацију посла око отварања девизних рачуна. Спасић је рекао сведоку да ће Вучковић доћи са новцем у њену канцеларију, како би се новац тамо пребројао, а не на шалтеру. Колико она зна, Вучковић Горан никада није био овлашћено лице „Агуш градње“, али претпоставља да је он донео новац у име свих осталих. Када је Вучковић донео новац, у њену канцеларију је дошао трезориста Јовица Тасић са машином за бројање, како би се пребројао сав донети новац. Она није видела апоенску структуру новца, јер је Вучковић новац донео у торби, али је касније сазнала да је била у апоенима од по десет евра. На њу нико није вршио притисак да гласа на кредитном одбору за издавање банкарске гаранције „Агуш градњи“. Даље каже да у пракси, када неки важан клијент, какав је „Агуш градња“, поднесе захтев за издавање банкарске гаранције, о томе се обавештава директор, с тим што мисли да је у конкретном случају директор обавештен директно од стране „Агуш градње“, јер је он тај који је на јутањем колегијуму известио о том захтеву њу и Цветковић Милену.

Сведок Додић Љиљана је изјавила у полицији на белешку у смислу чл. 504ђ ЗКП да јој је дана 17.03.2009. године Наташа Костакиев рекла да је директор Небојша Спасић рекао да ће доћи клијенти из „Агуш градње“ и да се за њих отворе девизне књижице, па да је потребно да то организује како се не би чекало на шалтерима, а све ради издавања гаранције за ту фирму. Костакиева јој је том приликом казала и да ће Богдановић Горан доћи и донети личне карте за све клијенте који треба да отворе рачуне. Након неког времена Богдановић Горан је дошао, донео личне карте и списак лица са висином уплата које треба да изврше. Потом је Додићева отишла до

благајнице Снежане Николић и наложила јој да отвори рачуне за ова лица, а како Николићева није имала новац испред себе, написала је у спецификацији апоенске структуре да је предато 1700 новчаница по 100 евра. Када су рачуни отворени, дођао је трезориста Тасић Јовица који је пребројао новац који је у међувремену донет. Што се тиче друге уплате од стране 8 физичких лица која су уплатила 110 000 евра, ништа не зна о тој уплати. У истрази Додић Љиљана је у битном поновила свој исказ дат на службену белешку у смислу чл. 504Ћ ЗКП.

Тасић Јовица изјавио је на службену белешку у смислу чл. 504Ћ ЗКП да је током 2009. године радио као благајник трезора у „Комерцијалној банци“ у Врању. Од њега је 17.03.2009. године тражено да дође до канцеларије Наташе Костакиев како би пребројао неки новац. Када је дошао у канцеларију, тамо је затекао Вучковић Горана са торбом новца у којој је био већи број новчаница по 10 евра. Када је избројао новчанице, установљено је да има 17 000 новчаница по 10 евра. Након тога, новац је предат у трезор. Пред истражним судијом Тасић Јовица поновио је свој исказ дат на белешку у смислу чл. 504Ћ ЗКП. Каже да је у току бројања новца у канцеларију свраћао и директор Небојша Спасић и нешто разговарао са окр. Вучковић Гораном, али се он не сећа садржине разговора, пошто је био заокупљен бројањем новца.

Вељковић Миодраг навео је у службеној белешци датој у смислу чл. 504Ћ ЗКП да је дана 17.03.2009. године радио као трезориста експозитуре „Комерцијалне банке“ у Врању. Његова обавеза састојала се у томе да преузима новац од других благајника ликвидатора, да изврши проверу динарске и девизне ефикасности, сачини задужење трезора експозитуре и потом новац проследи трезору филијале. Критичног дана благајница Снежана Николић је сачинила налог о предаји 170 000 евра у апоенској структури од 1700 новчаница по 100 евра, али она није видела новац. Након консултација са трезористом Јовицом Тасићем и Љиљаном Додић, Вељковић је установио да је новац предат у апоенима од по 10 евра, што је касније и констатовано. Ништа му око тога ко је и зашто предао овај новац није познато. У истрази је у потпуности поновио овај свој исказ.

На службену белешку у смислу чл. 504Ћ ЗКП Снежана Николић изјавила је да ради на месту благајника ликвидатора у „Комерцијалној банци“ у Врању. Даном 17.03.2009. године до ње је дошла Љиљана Додић, донела јој фотокопије личних карата за нека лица и казала да је потребно отоврити девизне књижице за ова лица. Када је упитала Додићеву шта је са новцем, она јој је одговорила да ће новац бити пребројан од стране трезористе на другом месту. Потом је поступила по

налогу Додићеве и отворила ове девизне књижице. Тачно је да је том приликом унела апоенску структуру од 1700 новчаница по 100 евра, али је то учинила само из разлога што није знала праву структуру, при чему новац није ни видела, а постоји обавеза да се упише апоенска структура приликом пребацивања новца у трезор. Пред истражним судијом је у битном поновила овај свој исказ.

Сведок Слађана Антић је изјавила на белешку дату у смислу чл. 504Ћ ЗКП да је дана 19.03.2009. године добила налог од своје шефице Љиљане Додић да отвори наменске депозитне рачуне за физичка лица, чије фотокопије личних карата је добила од Додић Љиљане. Те странке нису дошле код ње на шалтере, али јој је познато да су биле у канцеларији код Додић Љиљане. Када је завршила посао око отварања рачуна, предала је документацију Додић Љиљани, и ту се исцрпла њена улога. Даље не зна шта се догађало са новцем и са странкама. Пред истражним судијом поновила је исказ.

Стаменковић Сања навела је у исказу који је дала на службену белешку у смислу чл. 504Ћ ЗКП да је половином марта 2009. године добила задатак да сачини уговоре о депоновању средстава на наменски рачун за 12 физичких лица, који би служили као гаранција предузећу „Агуш градња“ да учествује на аукцији поводом продаје 70% капитала „Братства“ из Прешева. Иначе, рад на сачињавању ових уговора није у делокругу њеног посла, али је добила наређење претпостављених да то учини, па је тако и поступила. Дајући исказ пред истражним судијом, поновила је казано у полицији, с тим што је навела да не може да определи ко јој је од руководиоца наложио да сачињава ове уговоре.

Сања Стошић је дајући исказ у полицији у смислу чл. 504Ћ ЗКП објаснила да се већ раније дешавало да од Љиљане Додић или Наташе Костакиев добије задатак да изврши поједине уплате за странке које су се физички налазиле код њих у канцеларијама, па да том приликом новац иде директно код трезористе ради бројања. Она би одрадила све око документације, а потом је предавала Наташи Костакиев или Љиљани Додић. Што се тиче уплате коју су 8 лица извршили дана 27.03.2009. године у износу од 110 000 евра, не може да се сети ко јој је тачно дао налог да изврши ову уплату од шефова. Након што јој је предочена документација у којој стоји да су налози отворани у врло кратком периоду, на минут размака, каже да је највероватније добила књижице од неког од руководиоца, а да је неки други благајник проверио ночанице, јер је физички немогуће да је на шалтерима отварала налоге у тако кратком року. Што се тиче непотписивања налога за уплату и неуношења апоенске структуре предатог новца, то

је била пракса у банци, али је након примедбе интерне контроле да је то пропуст банка почела уредно да брине о потписивању налога за уплату и да бележи апоенску структуру предатог новца. Поновила је свој исказ и пред истражним судијом.

Максимовић Бојан, брокер из Ниша, изјавио је на службеној белешци датој у смислу чл. 504ђ ЗКП да Стојиљковић Бобана познаје још од 2004. године и приватизације „Фабрике хлеба и млека“ коју је Стојиљковић приватизовао а у којој је директор Данијела. У контакту са Стојиљковићем он му је рекао, између осталог, да су купили „Фабрику хлеба и млека“ и да је потребно да се сачини сва неопходна документација око тога посла. Током 2006. године имао је контакте са Стојиљковић Бобаном везане за куповину 10% акција предузећа „Палић“ из Суботице од стране предузећа „Еуропетрол“. У току марта 2009. године поново је имао контакте са окр. Стојиљковић Бобаном, који је тражио да га Бојан заступа на аукцији за куповину предузећа „Братство“ из Прешева. Такође је тражио од њега да провери да ли је могуће да се плаћање обави путем обвезница старе девизне штедње. Приликом тих контаката окр. Стојиљковић му је рекао да када одраде предузеће „Братство“ из Прешева, да ће преко његовог предузећа „Капитал брокера“ извршити и понуду за преузимање акција предузећа „7. јули“ из Врања. После десет дана од приватизације „Братства“ из Прешева Стојиљковић га је поново позвао и казао му да је купио предузеће преко другог посредника, али да ће бити посла за „Капитал брокер“ око сређивања документације. Последњи контакт са Стојиљковић Бобаном имао је у јуну 2009. године када га је овај звао и тражио да прода акције „Палића“ из Суботице.

Сведоци Вучетић Драган, Станојковић Мирослав, Станковић Горан, Пешић Никола, Николић Славиша, Атанасијевић Ненад, Младеновић Ненад, Цветковић Драган, Михајловић Драган и Младеновић Горан навели су у белешци датој у смислу чл. 504ђ ЗКП да их је у марту 2009. године Ердинч Агуш, кога су мање више сви упознали тако што је пио кафу на пумпи „Еуропетрол“ из Врања, замолио да му позајме сваки по 14 100 евра како би купио неку фирму, да би некима од њих неколико дана касније тражио да му позајме још по 13 750 евра. О наведним позајмицама су сваки од њих пред истражним судијом рекли следеће:

- Станковић Горан изјавио је да Агуш Ердинча познаје са пумпе „Еуропетрол“ на којој је хонорарно радио неко време. Зна да је окр. Агуш живео у Врању код Стојиљковић Милета, оца окр. Стојиљковић Бобана. У марту 2009. године Агуш је од њега затражио позајмицу у

износу од 14 100 евра, па када је Агуш затражио то од њега, дошао је у банку и донео му паре. У банци је потписао неку документацију, али није читао шта потписује. Са Агушем се договорио да му новац врати у року од годину или нешто више дана, у зависности од тога како му буде ишла продаја станова које је градио. Десетак дана касније позајмио је Агушу још 13 750 евра, да би му у току јуна 2010. године Агуш сав новац вратио назад. Новац у износу од око 28 000 евра зарадио је радећи као водоинсталатер што у војсци, што хонорарно, а и када је одлазио из војске добио је отпремнину неких 4 000 - 5 000 евра. Када је радио приватно, радио је и за „Агуш градњу“. Имао је поверења да ће Агуш новац вратити, јер му је давао послове.

- Сведок Никола Пешић изјавио је да Агуш Ердинча зна са пумпе „Еуропетрол“ на којој је радио седам година на бензинској пумпи и почео је да се дружи са њим. У једном тренутку је Агуш од њега тражио да му позајми новац у износу од 14 100 евра, што је он и учинио средином марта 2009. године. У банци је потписивао некакву документацију, а тамо су била и остала лица која су дошла да позајме новац Агушу. Дестеак дана касније, позајмио је Агушу још 13 750 евра. Новац који је позајмио, Агуш му је вратио крајем 2010. године. Иначе, новац који је дао Агушу је наследио иза свог покојног оца, који је дуго година имао радњу са печуркама. Део новца је добио и из иностранства, од брата и сестре који живе у Немачкој. Иначе је на пумпи зарађивао месечно 170 до 180 евра. У банци је потписао неки уговор, а не може да се сети да ли је то био уговор између њега и Агуше, или између њега и банке.
- Станојковић Мирослав казао је да је окр. Агуш Ердинч тражио од њега позајмицу у марту 2009. године за куповину предузећа „Братство“ из Прешева у висини од неких 14 100 евра. Агуша Ердинча зна јер ради на пумпи „Еуропетрол“ као шеф перионице и вулканизерске радње. Плата коју има је двеста евра, али месечно заради и до хиљаду евра, све од шверца половних ауто делова које набавља са Косова. Паре је Агушу дао у банци, а не може да се сети да ли је уговор који је потписао био са банком или са Агушем. Десет дана након што је позајмио новац Агушу први пут, позајмио му је и други пут 13 750 евра, које су му зафалили за куповину „Братства“ из Прешева. Цео дуг му је Агуш вратио у току 2010. године. О Агушу је знао да има златару у Куманову и сервис за ауто стакла, а и знао га је са пумпе, што је било довољно да му позајми новац.
- Сведок Вучетић Драган навео је у истрази да му је окр. Агуш Ердинч тражио новац за куповину „Братства“ из

Прешева. Агуша зна сигурно десет година уназад и зна да овај држи златару и кафић у Куманову. У марту 2009. године тражио је од њега да му позајми 14 100 евра, након чега је отишао у „Комерцијалну банку“ и дао му је 14 100 евра. У банци је потом потписивао неку документацију, након чега је добио штедну књижицу и признаницу. Паре му је Агуш вратио у фебруару месецу 2011. године. Новац је зарадио држећи ауто лимарску радњу петнаест година, а иначе потиче из имућне породице.

- Цветковић Драган изјавио је у истрази да је у марту 2009. године позајмио новац Агушу Ердинчу, и то неких 14 100 евра. Новац је зарадио радећи надоградњу објеката по Врању са неким суинвеститорима. У банци је дао новац Агушу, а потом је потписао неке папире. Паре му је Агуш вратио из више рата, последња је била у фебруару 2011. године. Иначе, поред прве позајмице, уследила је и друга, у износу од 13 750 евра неких десетак дана касније. Оба пута Агуш му је рекао да му новац треба за куповину неке фирме. Агуша зна једно 7 или 8 година уназад, а често је долазио на пумпу „Еуропетрола“, где је Цветковић радио као конобар, па је сматрао да је то довољан гарант да може да му позајми скоро 28 000 евра. У току 2009. године прешао је из „Еуропетрола“ у „Братство“ из Прешева, а тамо га је запослио Агуш Ердинч, где је радио као помоћник шефа унутрашње контроле. Иначе, сем уговора у „Комерцијалној банци“, нису сачињавали никакав уговор о зајму међусобно. Цветковићева зарада у „Еуропетролу“ била је 18 000 динара месечно. Посао за инвестирање у надоградњу добио је од оца и брата „који су радили цео живот“. Део новца зарадио је радећи непријављено као конобар, део од шверца мајица и дуксерица из Бугарске.
- Сведок Михајловић Драган навео је пред истражним судијом да му је средином марта 2009. године Агуш Ердинч затражио позајмицу од неких 14 100 евра. Михајловић иначе има приватну браварску фирму, а доста је био ангажован да ради од стране Агуша Ердинча. Након што му је дао новац, наких десет дана касније позајмио му је још 13 750 евра. Агуш му је казао да му је новац потребан за куповину неке фирме. Дошао је у банку и потписао шта је било потребно, не задржавајући се пуно. Сав новац му је Агуш вратио, последњу траншу негде у јануару 2011. године. Када је купио „Братство“, Агуш га је запослио да ради на том предузећу и тамо је израђујући разне ограде, решетке и друге ствари од Агуша зарадио још неких 15 000 евра. Агуша је упознао на пумпи „Еуропетрол“ из Врања и често је свраћао код њега.

- Сведок Николић Славиша каже у истрази да је новац позајмио Агушу Ердинчу за куповину предузећа „Братство“ из Прешева. Пре тога је Агуша знао једно 3-4 године са пумпе „Еуропетрола“. На пумпи је радио као конобар и шанкер са платом од 15 000 динара. У марту 2009. године му се Агуш обратио са молбом за позајмицу. Прво му је тражио на зајам 170 000 евра, али му је Николић рекао да нема тај новац. Како није имао тај новац, помогао је Агушу да скупи новац од његових другара са пумпе. У првом наврату позајмио је Агушу 14 100 евра, а након неког времена још 13 750 евра. Целокупан новац је његова уштеђевина, јер поред рада на пумпи ради и по дискотекама, а продаје и половне аутомобиле и моторе. Агуш је њему и осталим лицима која су позајмила новац рекао да ће им новац вратити, и да ће бити посла за све када купи „Братство“ из Прешева. Агуш му је вратио сав новац закључно са крајем 2010. године. Потом му је Агуш дао и посао у „Братству“, носио је џакове, радио све што се плаћа. Када је позајмљиво новац Агушу знао је шта овај ради, односно знао је да држи златару у Куманову, као и да зида зграду у Врању.
- Сведок Атанасијевић Ненад рекао је у истрази да ништа не зна о куповини „Братства“ из Прешева, сем што је позајмио Агушу Ердинчу новац када му је овај то затражио. Пре тога је знао Агуша једно 5-6 година, заједно су пили кафу на бензинској пумпи на којој је радио. Иначе, сведок је власник фирме „Гоша комерц“ из Врања. Новац му је позајмио у два наврата, први пут 14 100 евра, а други пут 13 750 евра. Новац му је вратио у року од годину дана. Када је дошао у банку, донео је новац и предао га Агушу, а потом потписао неке уговоре у банци.
- Горан Младеновић рекао је пред истражним судијом да познаје Агуша Ердинча неких 7 година, од када ради на пумпи „Еуропетрола“ на пословима сервисера електроинсталација. На том послу зарађује око 20 000 динара месечно. Ван тога је радио и код Агуша „на црно“, где је зарађивао неких 800 евра месечно. Агуш га је питао у фебруару – марту 2009. године да му позајми новац, па је он то и учинио. Позајмио му је неких 14 100 евра у првом наврату, а потом још 13 750 евра. У банци је потписивао неки уговор када му је предавао новац. У банци му је папире дала нека службеница да потпише.
- Младеновић Ненад каже да Агуша Ердинча зна једно 7-8 година, дружили су се и пили кафу па су се спријатељили. Марта 2009. године Агуш му је тражио да му позајми новац, испоставило се да је реч о неких 14 100 евра. Средином марта га је позвао и рекао му да дође у „Комерцијалну банку“, и да понесе новац са собом. У

банци је новац предао Агуш Ердинчу, а личну карту Богдановић Горану. Потом је потписао неке документе у банци, није их читао, све је то на брзину обавио. У јуну 2010. године Агуш Ердинч му је вратио тај новац. На пумпи „Еуропетрол“ радио је све док није ухапшен због шверца лекова. Новац који је позајмио Агушу добио је од брата из Америке, који му је слао новац у готовини, а и мајка је добила неки новац приликом приватизације фабрике „Хеба“. Лично је на пумпи од свог посла зарађивао неких 17-18 000 динара месечно.

Анализирајући исказе сведока који су наводно позајмили новац употребљен за куповину 70% капитала предузећа „Братство“ из Врања, може се извести недвосмислен закључак да имамо десет исказа као индигом пресликаних. Сви сведоци упознали су Агуша пијући кафу на пумпи или му сипајући гориво, изгледао им је као човек од поверења, а уз то је неке од њих и запошљавао повремено, наравно без икаквих уговора и трага новца који им је давао, а које би могли да пруже као доказ. Исто тако, сви су поред легално пријављених прихода, који су били испод минималних месечних примања у Републици Србији, тако рећи једва довољних за голу егзистенцију, имали и приходе који су им омогућавали да уштеде и позајме Агушу износ у распону од 14 100 до 27 850 евра. Наравно, то су или приходи од „рада на црно“, шверца, или новац добијен од блиских рођака, о чему не постоји нити један писмени траг који би могао да оправда порекло капитала који је наводно позајмљиван. Уговоре такође нису закључивали са Агушем, као са особом од поверења, већ је све ишло на руке, а потписивали су само документацију у банци. У том контексту није јасно одакле уговори о зајму, закључени између „Агуш градње“ и лица која су зајам давали, пронађени и одузети приликом претреса просторија „Агуш градње“? Да ли су те уговоре уопште потписала ова лица, и ако нису, као што тврде, ко је имао интерес да сачини ове уговоре?

Стварност ипак изгледа нешто другачије. Пре свега, апоенска структура наводно позајмљеног новца већ на старту урушава цео концепт исказа који су дали ови сведоци. Колика је шанса да 12 различитих људи донесе новац на позајмицу, и да су сви штедели искључиво у новчаницама од по 10 евра? И тако скупе сви заједно новац у износу од 170 000 евра... Статистички гледано, а математички казано, шанса је инфинитезимална, отприлике толика као да неко добије на лотоу. Може се чак констатовати да шанса за тако нешто гравитира ка нули. Али то се, по речима сведока, управо догодило. Са друге стране, општепозната је чињеница да се трговина наркотицима врши у ситним апоенима, пошто се на улици наркоманима дилују мале количине дроге које се купују и продају свакодневно, што

указује какво је порекло новца који је донет у банку како би био „опран“. О томе да је новац који је зарађен неовлашћеним стављањем у промет наркотика донет да би био опран, говори и околност да су сви износи наводно позајмљеног новца од стране ових 12 физичких лица били испод магичне границе од 15 000 евра, код које следи обавезна пријава трансакције надлежним органима ради утврђивања да ли постоји прање новца у конкретном случају. Чак и овако везане трансакције које су нешто испод границе за обавезно пријављивање, из данашњег угла окривљеном Спасићу изгледају као сумњиве, али му тада нису биле сумњиве, јер је било реч о „солвентним фирмама и добрим клијентима“. Коначно, разговор између окр. Небојше Јестровића и Ћопић Зорана дана 15.04.2009. године у 10:48 часова у коме причају да њихов друг има 14-15 људи спремних да обезбеде гаранцију за предстојећу аукцију, па се у наставку разговора питају да то није провидно, јер то би било већ трећи пут да то раде, речито говори чији је новац, ко стоји иза ове приватизације и каква је била намера са овим уплатама. А то да је овакав начин рада организоване криминалне групе Дарка Шарића већ виђен и опробан модел, јасно је из поступања ове организоване криминалне групе приликом куповине новосадских хотела „Путник“ и „Војводина“, где се они терете да су на идентичан начин покушали да оперу „прљав новац“, у предмету који се води пред Посебним одељењем Вишег суда у Београду К По1 бр. 273/10.

Када се горе наведеном дода обавеза банке која је била дужна да спроведе радње и мере за откривање и спречавање прања новца, у складу са чл. 4 Закона о спречавању прања новца и финансирања тероризма, и дефиниција те обавезе предвиђена чл. 9 ст. 1 тач. 2 истог закона по којој банке имају обавезу да при свакој трансакцији или при више међусобно повезаних трансакција у укупном износу од 15 000 евра или више предузму радње и мере познавања и праћења странке из чл. 8 Закона, а то није учињено, јасно је да су имали подршку и из саме банке у лику директора банке окр. Спасића. Исто тако, по листи индикатора сумњивих трансакција коју је сачинила Управа за спречавање прања новца, било је више тачака (тачке 1, 5, 8 и 13) по којима су трансакције извршене од стране организоване криминалне групе окр. Дарка Шарића могле да се окарактеришу као сумњиве или неуобичајене, али то нико из банке није пријавио централу у Београду, нити окарактерисао ове трансакције као сумњиве.

Предложени материјални докази у свему потврђују наводе оптужнице.

Улогу окр. Дарка Шарића као лица које је преко окр. Небојше Јестровића и обезбедило улазак „Маестрал турса“ у конзорцијум са „Агуш градњом“, а све како би се обезбедили и формални услови да се „прљав новац“ опере, осветљава разговор вођен дана 15.03.2009. године у 11:51 између окр. Небојше Јестровића и окр. Дарка Шарића у коме окр. Јестровић каже Шарићу да треба да види са Бокијем, који је рекао да ће доћи овај његов одоздо да се овери нешто у Палати ту између 10 и 11, да је то за оне локале доле на југу, она фирма, онај конзорцијум, са оним нашим пријатељем, опет ја морам да потпишем за конзорцијум и потом му каже да ће му јавити. Да је надимак окр. Станојковића Боки следи и из разговора између окр. Станојковић Бојана и окр. Јестровић Небојше дана 16.03.2009. године у 20:06 часова у коме окр. Јестровић оловљава Станојковића у разговору са Боки. Ови разговори поткрепљују и тврдњу да је окр. Станојковић Бојан, зв. Боки, један од организатора организоване криминалне групе. ♦

Одлучна чињеница да је окривљени Агуш Ердинч преузео аукцијску документацију након куповине 70% друштвеног капитала „Братства“ из Прешева, утврђује се из записника о примопредаји аукцијске документације од стране Агуш Ердинча од 18.03.2009. године и уговора о чувању поверљивих података од 18.03.2009. године.

О чињеници да је окр. Агуш Ердинч као овлашћено лице „Агуш градње“ испред конзорцијума доставио Агенцији за приватизацију пријаву за учешће на аукцији за куповину „Братства“ из Прешева, уз коју је доставио и гаранцију за учешће на аукцији издату од стране „Комерцијалне банке“ из Врања и осталу пратећу документацију сведоче пријава на учешће на аукцији „Агуш градње“ од 19.03.2009. године, гаранција ради учешћа на аукцији број 00-413-01040847 „Комерцијалне банке“ а.д. Београд одобрена предузећу „Агуш градња“ за корисника Агенцију за приватизацију на износ од 15 610 000 динара, уговор о конзорцијуму између „Маестрал турса“ из Будве и „Агуш градње“ од 18.03.2009. године, документација уз пријаву на аукцију – изјаве, овлашћења и уверења о власништву наведених предузећа, о заступању конзорцијума, о неосуђиваности, о томе да се против овлашћених лица не води кривични поступак нити истрага, као и одобрење пријаве за учешће на аукцији Агенције за приватизацију издату „Агуш градњи“ од 24.03.2009. године.

Тврдњу да окр. Стојиљковић Бобан контролише рад предузећа „Агуш градња“ из Врања, чији је само формални власник окр. Агуш Ердинч, речито поткрепљује разговор између окр. Стојиљковић Бобана који је дана 16.01.2009. године у 13:31:30 часова водио са Биљаном Н, радницом предузећа „Еуропетрол“,

када се распитује код ње око плаћања плина, а она га упозорава да више не смеју да пребацују средства са Агуша, па јој Стојиљковић каже да ништа не дирају, да ће он платити све сутра када дође са пута. О овој околности сведочи и разговор између окр. Стојиљковић Бобана и окр. Богдановић Горана дана 17.01.2009. године у 13:17:46 часова, у коме Стојиљковић даје Богдановићу налоге да не отказује већ заказане састанке, а окр. Богдановић га обавештава да ће окр. Ердинч да дође у понедељак и да су се договорили да оверавају.

О укључености Станојковић Бојана, као лица које је суорганизатор организоване криминалне групе, говори СМС порука коју је окр. Јестровић Небојша упутио дана 15.03.2009. године у 11:56:57 часова окр. Станојковић Бојану у којој га пита важи ли договор за сутра између 10 и 11 за оверу уговора о конзорцијуму, затим СМС порука коју окр. Станојковић Бојан шаље окр. Јестровић Небојши дана 15.03.2009. године у 15:40:20 часова у којој каже Јестровићу да је све у реду око овере, да човек долази пре 10 и када узме документацију да му окр. Јестровић објасни шта пише у гаранцији банке, као и разговор између окр. Станојковић Бојана и окр. Јестровић Небојше вођен дана 16.03.2009. године у 09:38:06 часова, где Јестровић пита Станојковића да ли је његов пријатељ дошао, како би га Јестровић повезао са Немањом (Крстајићем) и објашњава му да лице које дође треба да иде у Агенцију за приватизацију, затражи документацију за фирму и плати 40 000 динара. Даље ову околност поткрепљују СМС поруке између Јестровић Небојше и Станојковић Бојана размењене дана 16.03.2009. године у 09:55:30, 09:55:37 и 09:55:42 у којима окр. Јестровић даје упутства окр. Станојковићу да његов човек попуни папире за коју фирму тражи документацију и у чије име, да ту стави своје име и у загради да је у питању конзорцијум, ако и СМС поруке између истих лица размењене дана 16.03.2009. године у 10:18:05, 10:18:11 и 10:19:13 часова, путем којих се њих двојица договарају да Станојковићев човек буде око 11.15 часова испред Палате, да има код себе неких 5 000 динара за оверу и да не мора да чека ред.

О чињеници да је Станојковићев човек у ствари окр. Агуш Ердинч, који има македонско држављанство, сведочи разговор вођен између Станојковић Бојана и Јестровић Небојше дана 16.03.2009. године у 11:07:47 часова, у коме окр. Јестровић каже да се налази испред Палате, док му Станојковић одговара да имају проблема јер када су хтели да купе документацију, тражено је од Станојковићевог човека да уплати паре у еврима јер је странац, а ниједна банка неће доле да прими новац у еврима, па се договарају да се то данас заврши. Када се овој околности дода исказ окр. Стојиљковић Бобана пред истражним судијом у коме прича како је Агуш Ердинч имао

проблема приликом уплате новца јер је странац, јасно је да је Станојковићев човек окр. Агуш Ердинч.

На претходно казано се надовезују телефонски разговори вођени између окр. Стојиљковић Бобана и Станковић Данијеле, директорке „Фабрике хлеба и млека“ из Врања, у коме Стојиљковић тражи савет од Станковићеве везан за начин уплате новца Агенцији за приватизацију, а она му објашњава на који начин страни држављанин може да изврши тражену уплату.

Улогу окр. Јестровић Небојше и окр. Станојковић Бојана у формирању конзорцијума осветљава и разговор који су ова два лица водила дана 16.03.2009. године у 20:06:01 часова у коме Јестровић каже Станојковићу да се појавио проблем па је неопходно да се прави конзорцијум са „Еуропетролом“ јер Агуш као физичко лице не може да купи потребну документацију, те га пита да ли мора да се достави сва документација из Црне Горе (за „Маестрал турс“), па поручује Станојковићу да пренесе Стојиљковићу да одустане ако не може. Истом приликом обавештава Станојковића да ће Немања Крстајић бити овлашћен да потпише уговор о конзорцијуму.

Веома важан је и разговор који су водили дана 16.03.2009. године окр. Небојша Јестровић и окр. Крстајић Немања у 20:10:24 часова, у коме окр. Јестровић тражи од окр. Крстајића да му пошаље податке из свог пасоша ради израде пуномоћја (реч је о пуномоћју за оснивање конзорцијума који је учествовао у приватизацији предузећа „Братство“ из Прешева). Том приликом Јестровић каже Крстајићу да је другар, што је надимак окр. Дарка Шарића, рекао да Крстајић то оверава, пошто је Јестровић сада у другој фирми, при чему је Јестровић нагласио Крстајићу да је то за Бокија нешто, за неки уговор о конзорцијуму. Истог дана у 20:24:20 часова Крстајић пита Јестровића шта му треба од података за пуномоћје, а овај прецизира који су му подаци потреби.

Из пресретнуте СМС комуникације између окр. Јестровић Небојше и окр. Станојковић Бојана од 16.03.2009. године у 20:20:48 и 20:22:25 часова проиходи да је окр. Станојковић Бојан питао Јестровића може ли да га позове Ђура (Стојиљковић Бобан) да му да податке за фирму јер није у питању „Еуропетрол“. Одавде се утврђују две ствари: да су припадници организоване криминалне групе одлучили да се конзорцијум ипак не формира са „Еуропетролом“, већ са „Агуш градњом“ као правним лицем како је то накнадно учињено, а јасна је и активна улога Стојиљковић Бобана као члана организоване криминалне групе у формирању конзорцијума.

Из пресретнутог разговора између окривљених Стојиљковић Бобана и Јестровић Небојше на дан 16.03.2009. године у 20:28:25 часова утврђује се важна околност да су припадници организоване криминалне групе хтели да обезбеде банкарску гаранцију тако што су намеравали да прљав кеш новац дају некоме у банци, а да банка потом изда гаранцију („на фору“), али су им у банци рекли да то не смеју да учине. Потом Јестровић тражи од Стојиљковић Бобана да му овај достави податке о фирми и лицу које ће учествовати на аукцији за куповину „Братства“ из Прешева, а Стојиљковић потврђује да је то лица власник и директор фирме која ће учествовати на аукцији. У разговору истих лица дана 16.03.2009. године у 20:33:19 часова Стојиљковић позива Јестровића и даје му податке везане за „Агуш градњу“ и Агуш Ердинча, док га Стојиљковић у разговору вођеном истог дана у 20:48:39 часова обавештава накнадно где Агуш Ердинч има пријављено пребивалиште у Србији.

На умешаност Крстајић Немање у пројекат формирања конзорцијума потребног за прање новца указује и пресретнута телефонска и СМС комуникација између њега и Јестровић Небојше на дан 16.03.2009. године у 20:42:00, 20:46:00 и 20:46:34, где Крстајић врши размену података са Јестровићем који су потребни за прављење пуномоћја потребног да Крстајић потпише уговор о конзорцијуму са „Агуш градњом“, а уз то се и договарају када да Крстајић дође ујутру.

Следећег дана, 17.03.2009. године, окр. Јестровић Немања послао је већи број СМС порука Немањи Крстајићу у 09:35:03, 09:35:10, 09:35:17 и 09:35:23 у којима обавештава Крстајића да је дошло до промене другог члана конзорцијума, да ће то сада бити „Агуш градња“ из Врања, да ће Агуш бити тај који ће да потписује уговор и лицитира, каже му да ће он (Крстајић) добити пуномоћје, да Блажа (Дедић, власник „Маестрал турса“) пошаље пуномоћје за Немању Крстајића, као и да се Агуш опуномоћи да потпише уговор са Агенцијом за приватизацију ако победи, ако и да се мејл са уговором о конзорцијуму пошаље на „Муниципијум“, што указује на улогу коју су Јестровић и Крстајић имали у организовању конзорцијума за куповину „Братства“ из Прешева.

Из разговора између окр. Стојиљковић Бобана и окр. Вучковић Горана дана 17.03.2009. године у 09:52:59 часова утврђује се да окр. Стојиљковић Бобан тражи од окр. Вучковића број телефона директора „Комерцијалне банке“ окр. Небојше Спасића, а овај му је потом даје број телефона окр. Спасића.

Контакти између окр. Бобана Стојиљковића и Спасић Небојше на дан 17.03.2009. године у 09:54:24 и 10:49:52 негирају

одбрану окр. Спасић Небојше у којој он тврди да са Ђуром није имао контакте у периоду када је издавана гаранција од стране „Комерцијалне банке“ јер из њихових пресретнутих разговора происходи да су се они дан пред издавање банкарске гаранције не само чули, него и уговорили састанак на коме су се видели. Овај податак савршено се уклапа са исказом сведока Цветковић Милене који је дат у полицији у смислу чл. 504Ћ ЗКП да је директор Спасић следећег јутра на колегијуму изјавио да су детаљи око издавања банкарске гаранције договорени са Ђуром, а који исказ је она из непознатих разлога у истрази изменила, тврдећи да је била под притиском када га је давала.

Пресретнута СМС комуникација између окр. Станојковић Бојана и окр. Јестровић Небојше на дан 17.03.2009. године у 12:26:11 и 12:26:29 часова указује на то да је окр. Станојковић Бојан за организовану криминалну групу спона са окр. Дарком Шарићем и Небојшом Јестровићем као његовим експонентом за вршење послова који се тичу економије и финансија, јер је он тај који је усмеравао окр. Стојиљковића и Јестровића.

Из разговора окр. Јестровића и окр. Стојиљковић Бобана на дан 17.03.2009. године у 12:26:40 часова утврђује се да њих двојица договарају детаље око документације и банкарске гаранције везане за аукцијску куповину „Братства“ из Прешева.

Контакти између окр. Вучковић Горана и окр. Стојиљковић Бобана дана 17.03.2009. године у 13:15:28, 13:23:46 и 14:39:26 часова у којима констатују да су завршили први део и да би сада требало да се виде са адвокатом, указују на активну улогу окр. Вучковића у целом процесу прања новца и деловање њега, Стојиљковића и осталих окривљених као тима.

Веома важан за одређивање улоге окр. Стојиљковић Бобана у процесу прања новца кроз приватизацију „Братства“ из Прешева, али и за улогу директора окр. Спасић Небојше у том нелегалном послу, јесте и пресретнути разговор између окр. Стојиљковић Бобана и окр. Богдановић Горана дана 18.03.2009. године, у коме Богдановић позива Стојиљковића и каже му да је звала Наташа из „Комерцијалне банке“ да пита да ли су направили уговор о конзорцијуму између 12 лица и „Агуш градње“ како би се ставио уз гаранцију, те да се одреди ко ће да буде главни за потписивање у име конзорцијума. У наставку разговора показује се руководећа улога окр. Стојиљковића, који императивно каже Богдановићу да се неће правити тај конзорцијум, већ има да се прави други конзорцијум, па да то пренесе Наташи, док ће Бобан позвати директора.

У наставку се водећа улога окр. Стојиљковић Бобана види и кроз његову комуникацију са окр. Богдановић Гораном дана

18.03.2009. године у 13:33:12 и 13:39:06 часова, у којима окр. Богдановић позива Стојиљковића и обавештава га о детаљима везаним за аукцијску продају „Братства“ из Прешева, а посебно када ће она бити одржана.

Из пресретнуте СМС комуникације и телефонског разговора између окр. Јестровић Небојше и окр. Станојковић Бојана на дан 18.03.2009. године у 10:58:20 и 11:29:23 закључује се да су главни преговарачи око повезивања „Агуш градње“ са „Маестрал турсом“ управо ова двојица окривљених, који се договарају око начина на који ће Блажо Дедић, власник „Маестрал турса“ доставити документацију потребну за формирање конзорцијума. Ова њихова улога види се и кроз комуникацију коју су остварили истог дана у 15:44:01, 19:20:52, 19:20:58, 19:28:51, 19:28:59, 19:29:06, 19:29:12 и 19:29:18 часова у којој настављају да разрађују детаље око документације потребне за приватизацију.

Улога окр. Крстајић Немање везана за оверу уговора о конзорцијуму потребног да би се ишло на аукцијску куповину „Братства“ види се и кроз његову комуникацију са окр. Јестровић Небојшом дана 18.03.2009. године у 19:29:50 часова, у којој договарају детаље око овере уговора у Палати правде. Даље се околност да је Немања Крстајић већ опробан у улози пуномоћника за разне послове организоване криминалне групе види кроз комуникацију окр. Јестровић Небојше и окр. Станојковић Бојана на дан 18.03.2009. године у 19:31:55 и 19:33:16 часова, у којој Јестровић обавештава Станојковића да иде Немања.

Да су главни организатори целог поступка скупљања документације и обезбеђивања услова за куповину „Братства“ окр. Јестровић и окр. Станојковић види се и из њихове комуникације на дан 18.03.2009. године у 19:40:32, 19:40:39, 19:40:48, 19:40:55, 19:41:02, 19:41:09, 19:44:24, 19:46:59 и 19:47:06 часова у којој се они договарају око времена када Немања Крстајић треба да дође ради овере документације, како ће овера тећи, а уз то Станојковић је најавио Јестровићу да ће га позвати Ђура да се распита око нечега. Након тога уследио је позив окр. Станојковић према окр. Јестровићу истог дана у 20:05:14 часова и наставља се договор око документације потребне за куповину „Братства“. Њихов договор наставља се и кроз комуникацију истог дана у 20:10:23, 21:51:02 и 21:59:05 часова.

Као резултат ових договора сачињен је дана 18.03.2009. године уговор о конзорцијуму између предузећа „Маестрал турс“ и „Агуш градње“, који је за „Маестрал турс“ потписао Немања Крстајић, а за „Агуш градњу“ Агуш Ердинч, а који је оверен

дана 19.03.2009. године у Првом општинском суду у Београду под бројем ов. бр. 3249/09.

Дана 18.03.2009. године издата је и банкарска гаранција „Агуш градњи“ од стране „Комерцијалне банке“ из Врања, потребна за учешће на аукцијској продаји предузећа „Братство“ из Прешева, о чему сведочи предложена документација.

Дана 19.03.2009. године окр. Агуш Ердинч позива окр. Стојиљковић Бобана и излаже му проблеме око овере пуномоћја у Палати, док Стојиљковић Бобан пита Агуша где су и да ли су потписали уговор о конзорцијуму, из чега се види да окр. Стојиљковић усмерава окр. Агуша приликом овере документације потребне за формирање конзорцијума.

Нешто касније окр. Јестровић Небојша је истог дана у 11:36:11 часова СМС поруком обавестио окр. Станојковића да јави „да ови дођу“ кад Јестровић заврши састанак.

Из разговора између окр. Стојиљковић Бобана и Данијеле Станковић на дан 20.03.2009. године у 11:29:39 и 12:04:58 часова утврђује се колико је окр. Стојиљковић Бобан био укључен у прибављање информација везаних за аукцијску продају „Братства“ из Прешева.

Контакти између окр. Стојиљковић Бобана и Данијеле Станковић настављају се и дана 25.03.2009. године у 09:51:47 и 09:55:08 часова, из којих се види да Данијела Станковић тражи информације од Стојиљковића везане за „Агуш градњу“ и формирање конзорцијума, а да потом у наредном разговору обавештава Бобана да јој је пријатељица рекла да је све послато на „Еуропетрол“ и да је сазнала да је све стигло.

Чињеница да се окр. Стојиљковић Бобан за све питао види се и из његових разговора са окр. Богдановић Гораном дана 26.03.2009. године у 13:45:19 и 14:33:36 часова, у којима Богдановић обавештава Стојиљковића да су му у „Комерцијалној банци“ рекли да је потребно да на уговору мора да стоји неки број брокерске куће, а Стојиљковић му узима број телефона Бојана брокера и каже да ће средити све што треба, па ће му јавити, што и чини у разговору од истог дана у 14:40:26 часова у коме га обавештава да унесе број Бојана брокера, а да ће то касније бити промењено ако буде потребе.

Тога дана, 26.03.2009. године, окр. Стојиљковић Бобан обавио је више телефонских разговора са сведоком Бојаном Максимовићем, брокером, и то у 14:34:18, 14:46:27, 14:57:11, 15:08:23 и 15:18:03 часова, у којима је тражио од Бојана да му обезбеди једно 120-130 000 евра у старој девизној штедњи по

најповољнијим условима, разговарају о условима аукцијске продаје „Братства“ из Прешева, Бојан објашњава Стојиљковићу начин плаћања обвезницама старе девизне штедње, а Стојиљковић у једном тренутку каже и да ће да прогура „7. јули“ преко њега, што говори о томе ко је замајац формирања овог конзорцијума и главни човек у организацији прања новца стеченог неовлашћеним стављањем у промет наркотицима. У наставку се окр. Стојиљковић Бобан детаљно распитао код Бојана како да се дође до другог круга на аукцијској продаји.

Дана 26.03.2009. године окр. Стојиљковић Бобан остварио је контакте са Агуш Ердинчом у 18:38:12 и 23:34:13 часова у којима се окр. Агуш и Стојиљковић договарају да Агуш дође код Стојиљковића и тамо преспава, па онда оде на аукцију сутрадан, да би се све договорили око Агушевог поступања на сутрашњој аукцији.

Наредног дана, 27.03.2009. године, на јавној аукцији одржаној у просторијама Агенције за приватизацију продато је 70% друштвеног капитала „Братства“ из Прешева конзорцијуму правних лица које су чинили „Маестрал турс“ и „Агуш градња“ из Врања, што произилази из записника о јавној аукцији број 5 од 27.03.2009. године са листом учесника на аукцији и саопштења са 255 аукције од 27.03.2009. године. Истог дана, сведоци Цветковић Драган, Михајловић Драган, Младеновић Горан, Атанасијевић Ненад, Николић Славиша, Пешић Никола, Станковић Горан и Станојковић Мирослав наводно су положили на име депозита 110 000 евра за Агуш Ердинча, односно сваки по 13 750 евра, што следи из предложене банкарске документације.

На дан аукцијске продаје „Братства“ из Прешева, односно 27.03.2009. године забележена је интензивна телефонска комуникација између окр. Стојиљковић Бобана и окр. Агуш Ердинча и то у 10:22:00, 10:43:04, 10:48:25, 10:53:56, 11:13:18, 11:23:35, 11:33:02, 11:39:11, 11:41:24, 12:17:36:, 12:24:29, 12:26:14, 12:33:27 у којим разговорима Стојиљковић Бобан даје јасне инструкције окр. Агушу када да диже руку на аукцији, да се не би „зајебао“ као неки и то му више пута у разговорима наглашава, каже му ако нешто није јасно да га зове, а Агуш га обавештава када је аукција готова, Стојиљковић каже Агушу да не даје изјаву и на крају се Стојиљковић интересује када су Агушу рекли да треба да потпише уговор, из чега јасно следи да је Агушево поступање било инструктирано о стране Стојиљковић Бобана, те да је Агуш био само Бобанова продужена рука на овој аукцији. У наставку ових разговора Бобан даје инструкција Агушу око провизије за брокера.

У разговору вођеном између окр. Стојиљковић Бобана и његовог брата Стојиљковић Саше дана 27.03.2009. године у 12:42:40 часова утврђује се да је и Стојиљковић Саша упознат са Бобановом улогом у приватизацији „Братства“ јер га пита да ли су завршили, а Бобан му одговара да јесу.

Улога Стојиљковић Бобана као организатора процеса прања новца видљива је и кроз његове разговоре дана 27.03.2009. године у 12:59:36 часова са Богдановић Гораном и у 13:12:36 са Агуш Ердинчом.

О интересовању окр. Станојковић Бобана за судбину аукције говори његов разговор са Небојшом Јестровићем дана 27.03.2009. године у 13:14 часова у коме Станојковић позива Јестровића и пита га да ли је све у реду са аукцијом, док Јестровић пита да ли су нашли брокера, што му Станојковић потврђује.

Дана 27.03.2009. године окр. Стојиљковић Бобан у 14:26:57 позива Данијелу Станковић која га пита шта је урадио данас, а Бобан јој каже да је завршено и да је крчма, те да позове пријатељицу и да јој каже да је све у реду и да му се јави. И из овог исказа види се да руководећа улога Стојиљковић Бобана, кога Станковић Данијела пита шта је он урадио данас, као да је он купио „Братство“, а не Агуш, што се у стварности и догодило. У разговору између истих лица 27.03.2009. године у 14:47:43 часова Станковић Данијела обавештава Бобана да му њена пријатељица честита и да пита могу ли да се виде у вези са том фирмом.

Из разговора које су дана 27.03.2009. године водили окр. Агуш Ердинч и окр. Стојиљковић Бобан у 15:41:28, 15:44:01, 15:54:41 и 16:47:01 утврђује се да Стојиљковић Бобан очекује Агуша Ердинча и распитује се када долази из Београда са аукције.

Дана 30.03.2009. године врши се исплата са рачуна физичких лица која су наводно положила износ од 110 000 евра у „Комерцијалну банку“, које потом Станковић Горан мења у динаре и предаје Агуш Ердинчу, који потом врши уплату позајмице у висини од 10 395 000 динара на име предузећа „Агуш Градња“. Истог дана Агуш врши куповину девиза у висини од 110 000 евра који се са рачуна „Агуш градње“ користи за куповину хартија од вредности, што се све утврђује из приложене банкарске документације од 30.03.2009. године

Доказ улоге окр. Стојиљковић Бобана у целом процесу око прања новца кроз приватизацију „Братства“ из Прешева видљива је и кроз његове разговоре са Агуш Ердинчом дана 31.03.2009. године у 10:19:53 часова, у коме он испитује Агуша

где се налази, да ли је понео све што је потребно, као и кроз разговоре истога дана у 10:21:32 и 13:11:18 часова са Гораном Богдановићем, у којима се распитује код Богдановића да ли предаје пазар и да ли је све заршено, као и да му Богдановић положи рачуне око куповине старе девизне штедње.

Дана 31.03.2009. године долази до закључења уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције предузећа „Братство“ из Прешева конзорцијуму „Агуш градње“ и „Маестрал турса“ у Агенцији за приватизацију, што произилази из предложене документације.

Истог дана „Комерцијална банка“ из Врања активирала је положени колатерал наводно од стране испитаних сведока, а у ствари од стране организоване криминалне групе окр. Дарка Шарића, јер предузеће „Агуш градња“ није измирило своје обавезе по гаранцији и тако се обештетила, о чему сведоче исплате са рачуна ових лица.

Индикативни су разговори које је наредног дана, 01.04.2009. године водио окр. Стојиљковић Бобан са окр. Богдановић Гораном у 12:51:31 и 14:11:56 часова, у којима Богдановић каже да су звали из „Олимпија инвеста“ и да треба да се доплати још 203 евра, те да траже овлашћено лице да потпише налог, а Бобан му каже да потпише Вуле (Вучковић Горан) јер он има овлашћен потпис, а да се Богдановић договори и уплати износ, те да га однесе Вулету да потпише. У следећем разговору Богдановић обавештава Бобана шта је урадио око наложеног. Заиста је невероватно да неко ко је комерцијалиста, како сам Стојиљковић тврди за себе, издаје налоге шта да уради директор „Еуропетрола“ Вучковић, и то чини преко другог комерцијалисте Богдановића, изузев ако све конце из сенке не повлачи Стојиљковић, као што се у оптужном акту и тврди.

Из потврда о привремено одузетим предметима МУП РС УКП дана 13.09.2011. године од окривљеног Богдановић Горана утврђује се да су пронађена два руком писана писма која је из притвора окр. Богдановићу и окр. Вучковићу упутио окр. Стојиљковић Бобан. У тим писмима јасно се виде инструкције које он даје окривљеним Вучковићу и Богдановићу како да поступају са пословањем у његовом одсуству и налогодавна улога коју он има у односу на ову двојицу окривљених.

Из потврда о привремено одузетим предметима МУП РС УКП дана 13.09.2011. године од окривљеног Вучковић Горана утврђује се да су приликом претреса пронађена документа – овлашћења и сертификат на енглеском језику, као и рачун на немачком језику, све на име окр. Станојковић Бојана, који званично нема никакву улогу у „Еуропетролу“. Ова документа

јасно указују на Станојковићеву повезаност са окр. Стојиљковић Бобаном и осталим окривљенима. Поред тога, у просторијама „Еуропетрола“ пронађена су и одузета бројна документа која припадају „Агуш градњи“ и „Братству“ из Прешева. Околност да се сва ова документација налазила физички на једном месту, јасно указује да су ова правна лица повезана са „Еуропетролом“, и да заједнички поступају. О томе сведочи, примера ради, и овлашћење које је Агуш Ердинч дао Вучковић Горану дана 29.05.2007. године, којим га овлашћује да може да потпише све врсте пословних докумената када је Агуш одсутан, које је одузето приликом претреса. Исто тако, пронађени су и одузети бројни уговори о зајму између „Еуропетрола“ из Врања, „Агуш градње“ из Врања и „Братства“ из Прешева, те уговори о извођењу радова између „Еуропетрола“, „Агуш градње“ и „Братства“, што све недвосмислено указује на међусобну повезаност ових привредних друштава која се сва налазе под контролом окр. Стојиљковић Бобана. Иначе, индикативно је да окр. Агуш, формални инвеститор у овој приватизацији има пријављено боравише у Републици Србији баш на адреси оца окривљеног Стојиљковића.

Такође, приликом претреса просторија „Агуш градње“ пронађени су и уз потврду привремено одузети од Предрага Антића, директора „Агуш градње“, уговори о зајму који су наводно закључени између „Агуш градње“ и физичких лица која су, по њиховој причи, позајмљивала новац Агуш Ердинчу. Имајући у виду исказе ових сведока, од којих нико не помиње закључивање било каквих уговора о зајму са „Агуш градњом“, већ сви кажу да су новац дали Ердинчу на руке и на поверење, а да су само потписивали документацију у банци, оправдано се поставља питање одакле ови уговори у пословној документацији „Агуш градње“ и да ли су аутентични? Као логичне се намећу само две опције: или сви испитани сведоци нису говорили истину везано за потписивање ових уговора, или је неко фалсификовао потписе сведока и уопште ове уговоре како би правдао овај зајам у пословној документацији „Агуш градње“.

Када је у питању предлог за продужење притвора окривљенима Вучковић Горану и Богдановић Горану, сматрам да је продужење притвора по чл. 142 ст. 1 тач. 3 ЗКП оправдано имајући у виду да из писама која су пронађена код окривљених Вучковића и Богдановића, а потом и уз потврду привремено одузета од стране полиције, происходи основана сумња да су ова двојица окривљених континуирано остваривала контакт са окр. Стојиљковић Бобаном, који се у притвору налази од 14.04.2011. године по решењу Посебног одељења Вишег суда у Београду, те да је из садржине писама јасно да окривљени Стојиљковић кроз предметна писма даје инструкције

окривљенима Вучковићу и Богдановићу везана за начин вођења „Еуропетрола“, а са друге стране окривљени Богдановић током целог преткривичног поступка подноси извештаје окр. Стојиљковићу о пословању „Еуропетрола“. Узимајући у обзир ове околности и тенденцију да се привредно друштво „Еуропетрол“, запослени у њему, као и повезано привредно друштво „Агуш градња“ употребљавају за извршење кривичних дела, мишљења сам да је у конкретном случају реч о особитим околностима које указују да би окривљени Вучковић и Богдановић боравком на слободи могли поновити кривично дело.

Што се тиче предлога да се окривљенима Шарић Дарку, Станојковић Бојану, Агуш Ердинчу и Крстајић Немањи суди у одсуству, из списка несумњиво произилази да су они у бекству и недостижни државним органима Републике Србије, као и да постоји основана сумња да су сви заједно учествовали у прању новца у висини од више милиона динара, чиме су оштетили и привредни систем Републике Србије. Наиме, унос више милиона прљавог новца у привредни систем Републике Србије нелегално прибављених девизних средстава подрио је један од базичних постамената тог система – принцип слободне тржишне утакмице који почива на лојалној конкуренцији учесника на том тржишту. Чињеница да су припадници организоване криминалне групе окр. Дарка Шарића која се сумњичи да се бавила прањем новца располагали готово неограниченим девизним средствима, која нису морали да користе у складу са законима економске логике, већ им је примарни циљ био да та средства само убаце у легалне економске токове, не процењујући исплативост инвестиција у које ће средства улагати, довела је до тога да лествица коју морају да прескоче учествујући у куповинама предузећа, приватизацијама и узимањима у закуп није на истој висини као код осталих учесника у тржишној утакмици, с обзиром да се за у основи исти начин поступања ова организована криминална група терети и у предмету Посебног одељења Вишег суда у Београду К По1 бр. 273/10. Тиме су до темеља срушили приципе лојалне конкуренције осталих привредних субјеката, који су располагали законито стеченим капиталом, и који су процењивали исплативост инвестиција у које су припадници ове организоване криминалне групе некритички улагали средства, те су морали да одустану од пласмана свог новца у те пројекте, не могавши да испрате понуде које је ова организована криминална група давала. Сматрам да наведене околности представљају нарочито важне разлоге који оправдавају предлог да им се суди у одсуству.

На основу описаног чињеничног стања, мишљења сам да постоји довољно доказа да се у радњама окривљених стичу сви

елементи бића кривичног дела које им се оптужним актом ставља на терет, па како нема основа за искључење кривице окривљених, подижем ову оптужницу.

**ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА
ЗА ОРГАНИЗОВАНИ КРИМИНАЛ**
Саша Иванић

WWW.KRIK.rs